

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 7. 4. 2020, číslo 1, ročník XLV

Vážení spoluobčané,
kvůli výjimečné situaci způsobené pandemií koronaviru a s ní spojenými omezeními, je toto číslo zdarma distribuováno do schránek všech občanů města Kardašova Řečice. Přejeme Vám hodně zdraví, klidu a pohody i v této těžké době. S trpělivostí a vzájemnou pomocí tuto nelehkou situaci společně zvládneme! Přejeme vám příjemně strávený čas s jarním číslem Řečických zajímavostí...

Na co se můžete
těšit uvnitř tohoto
číslo?

FOTOGALERIE

**NADCHÁZEJÍCÍ
AKCE**

**INFORMACE
Z MĚSTKÉHO
ÚŘADU**

**CORONAVIRUS
SPECIÁL**

**ROZHOVOR O
DOBROVOLNICTVÍ
V INDII**

**NOVINKY
Z DIVADLA**

**KOMENTÁŘE
DŮLEŽITÝCH
UDÁLOSTÍ**

**POHLEDY DO
HISTORIE**

Absolventi univerzity třetího věku na promoci v Praze (foto: J. Pomije)

Obsah:	strana
Fotogalerie	2, 43-44
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-7
Coronavirus speciál	8-11
Události, zajímavosti, komentáře	12-22
Divadlo	22-26
Hasiči	26-27
Myslivecký spolek Čihadlo	28-29
Škola	30
Sport	31-34
Lidé z Řečice	34-36
Historie	36-38
Inzerce	39-41
Soutěž	42

Setkání seniorů proběhlo 2. 2. v kulturním domě (vlevo) a přednáška V. Koubka – Polynésie v obrazech 30. 1. (vpravo) (foto: N. Semerád)

Tříkrálový koncert v řečickém kostele (foto: N. Semerád) a oceněný divadelník Stanislav Červenka (foto: J. Böhm)

Koncert „Trio Můra a hosté“ 13. 12. 2019 v sále radnice (foto: N. Semerád) a Divadelní galavečer – proslov S. Langerové (foto: J. Böhm)

Nadcházející akce

- 25. 4. Sběr železného šrotu.** Pořádá Sbor dobrovolných hasičů Kardašova Řečice.
- 30. 4. Pálení čarodějnic** na fotbalovém hřišti. Proběhne soutěž o nejlepší masku a také malý ohňostroj.
- 30. 4. Stavění májky** na náměstí Jaromíra Hrubého.
- 1. 5.** Tradiční **setkání u mohyly** Tomáše Garrigue **Masaryka**. Vystoupí Řečická kapela a trubač Vojtěch Maxa. Začátek ve 14 hodin.
- 7. 5. Pietní akt** u hrobu V. Kořínka, následně u pomníku padlých a poté lampionový průvod a ohňostroj. Začátek u hřbitova ve 20 hodin, na náměstí Svobody ve 20:30.
- 30. 5.** Celoměstská oslava **Mezinárodního dne dětí** ve spolupráci s Armádou České republiky. Začátek ve 14 hodin na fotbalovém hřišti.
- 13. 6. Hasičská soutěž** „O pohár starosty města“. Zahraje kapela CRASH.
- červen „Naši furianti“** na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou – repríza Divadelního spolku J. K. Tyl, proběhne v týdnu 22. – 28. 6. (datum bude upřesněno).
- 27. 6.** Tradiční **Pouťové podium**. Vystoupí: Babouci, Swinging Saxophones junior, Micro jazz, Řečická kapela, Petra Černocká, Václav Neckář a skupina Bacily a poté tradiční Oldies Disco.
- 3. 7. Letní kino** na fotbalovém hřišti. Pořádá Fotbalový klub Kardašova Řečice.
- 11. 7. Benátská noc v Nítovice.** Vystoupí Bohemian swing band.
- 18. 7. Myslivecké slavnosti v Mnichu – 7. ročník.** Na programu bude umělecké rychlořezání motorovou pilou a mnoho dalších tradičních atrakcí.
- 28. 8. Letní kino** na fotbalovém hřišti. Pořádá Fotbalový klub Kardašova Řečice.

!!!Důležité upozornění!!! - sledujte, prosím, webové stránky města a hlášení místního rozhlasu, některé nejbližší akce mají ohrožené konání kvůli probíhající pandemii koronaviru.

Z městského úřadu – slovo starosty města

Společně to zvládneme!

Autor: Petr Nekut

V posledních týdnech a měsících jsme svědky velmi neobvyklé situace, jakou je šíření nákazy koronavirem COVID-19 po celém světě. Epidemie, kterou nikdo z nás nepamatuje, nemá s ní zkušenosti, a tudíž není zcela jasný způsob, jak postupovat při její likvidaci, zasáhla do životů lidí po celém světě a neminula ani naši zemi. Přes počáteční nedostatek ochranných prostředků se zdá, že velmi omezující opatření a karanténa zabránilo masovému rozšíření nákazy v naší zemi a ve srovnání s našimi sousedy a zejména Itálií je počet nakažených a zemřelých nesrovnatelně nižší. Je to zásluha zejména našich zdravotníků a celého zdravotního systému, hasičů, policistů, ale i prodavaček, rodičů, seniorů a všech občanů, kteří s obdivuhodnou kázní a trpělivostí dodržují hygienické předpisy a snášejí omezení vyplývající z nouzového stavu. Všem je třeba za jejich nasazení a zodpovědnost poděkovat, popřát jim výdrž a zdraví v této nelehké situaci. Obzvlášť bych pak chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, kteří se zapojili do šití roušek a pomohli svým spoluobčanům a také všem zaměstnancům, kteří i v této obtížné situaci zajišťují bezproblémový chod našeho města a věřte, že to není vždy jednoduché. Pozitivní fakt je to, že se v našem městě podařilo udržet v chodu většinu podniků, živností a dílen a zajistit práci pro většinu našich spoluobčanů.

Jsem si dobře vědom, že celá řada těchto restriktivních opatření dopadá nejvíce na starší, nemocné, či osamělé spoluobčany a jsme připraveni jim, dle svých sil a možností, pomoci při překonávání této nelehké situace. Podařilo se nám vytvořit skupinu dobrovolníků, kteří jsou ochotni zajišťovat pro starší či postižené spoluobčany nákupy, léky, obědy a ostatní pomoc. Chtěl bych jim touto cestou poděkovat. Rovněž pečovatelská služba Slunce má volnou kapacitu a zájemci se na ni mohou obrátit. Možné je i hlídání dětí v případě potřeby. Koordinátorkou těchto služeb je paní Jiřka Vondrková, na telefonu 384 383 031 či mobilu 724 255 898, kterou momentálně najdete v přízemí radnice. Obracet se na ni mohou i další dobrovolníci, kteří jsou ochotni pomoci – respirátory, rouškami či desinfekčními prostředky, službou či jen radou.

Trvání epidemie nelze přesně odhadnout, ale počítejme spíše dobu delší a její dopady budou jistě nemalé jak pro celý stát, tak pro naše město. Chtěl bych všechny občany ubezpečit, že město je připraveno dle svých možností pomoci všem, kteří to budou potřebovat, zejména pak našim seniorům a že uděláme vše pro minimalizování následků epidemie. Finanční situace města je velmi dobrá, z minulých let máme vytvořeny díky dobrému hospodaření dostatečné rezervy, které nyní zapojujeme do rozpočtu tak, aby nemuselo dojít k výraznému zásahu do chodu města a jeho kulturního a společenského života.

Tato nelehká situace má však i svá pozitiva, z nichž bych chtěl vyzdvihnout zejména kázeň a dodržování proti nakažovým opatřením, ohleduplnost, soudržnost a ochotu pomoci všem potřebným.

Věřím, že společně to zvládneme.

NÁROD SOBĚ

#ROUŠKYVŠEM

Poděkování...

Chtěl bych tímto poděkovat všem našim spoluobčanům, kteří se zapojili do dobrovolnického programu pomoci, případně nám poskytli potřebné hygienické vybavení, zejména ochranné roušky, ať už je ušili jako paní Holakovská, Petra Šmídová, Alena Šašková, Andrea Skipalová, Lenka Vosolová případně poskytli hotové roušky jako pan Hanzlík či materiál na jejich výrobu jako pan Mastný z Doňova (k 26. 3., děkujeme i pozdějším dárcům...).

Roušky jsme prozatím poskytli Mateřské škole, Základní škole, Školní jídelně, Sboru dobrovolných hasičů. Další výrobci či dárci jsou vítáni a mohou se obrátit na koordinátorku pomoci – paní Vondrkovou na telefonu 384 384 031. Podobně jako senioři, kteří potřebují pomoci s nákupy potravin, či léků.

Z jednání rady a zastupitelstva města

Ve zkratce z rady města

Autor: Dana Machová

Rada například schválila:

- závěrečný účet města, účetní závěrku a zprávu auditora s konečným výrokem „bez výhrad“
- hospodaření školy za rok 2019 – finanční přebytek bude ponechán v rezervním fondu školy
- finanční příspěvky na základě podaných žádostí na činnost místních organizací a spolků
- dotace na doplnění vybavení Sboru dobrovolných hasičů K. Řečice a nákupu nábytku do nové hasičské zbrojnice
- dotaci na rekonstrukci domu čp. 365
- záměr projektovat nový bytový dům
- využití dotačního titulu na opravu osvětlení v tělocvičně základní školy
- přidělení bytů a nebytových prostor
- pronájem pozemků
- investice ČEVAK do vodohospodářského majetku města
- žádost o instalaci tepelného čerpadla v bytovém domě na Sídlišti TGM čp. 583

Dále se rada seznámila s dokončením stavby hasičské zbrojnice, s obsahem několika jednání o obchvatu města, vzala na vědomí informaci o plynofikaci města, o řešení dopravy dětí z obce Mnich do základní i mateřské školy.

Z jednání zastupitelstva města

Ze zápisu zveřejněného dne 6. 1. 2020 na stránkách města, zapisovala Dana Machová.

Zastupitelstvo města konané dne 16. 12. 2019 projednávalo tyto body:

- **Bod č. 1 – Zpráva o činnosti Městského úřadu za uplynulé období:**
 - Úspěšně pokračuje **výstavba nové hasičské zbrojnice** s předstihem. Při té příležitosti proběhla **rekonstrukce povrchu** ulice Veselého včetně chodníku a části ulice Hradní. Odfrézovaný materiál byl použit na opravu polních cest.
 - Byla provedena **oprava kanalizace v Nítovicích**, která neodtékala z důvodu prorůstání kořenů stromů do kanalizačního vedení.
 - Proběhlo řízení ohledně **nového pasportu dopravního značení** v celém městě. Proběhla **kontrola hospodaření v obecních lesích** s kladným výsledkem.
 - Pokračuje rozšiřování a ošetření **veřejné zeleně** ve městě.
 - Byla provedena **deratizace** celého města.
 - Byla vybudována **nová kanalizace v Lažanech** (tzn. vyřazení septiků). Zároveň se průběžně pokračuje v **úpravách bytů** (vodovod, odpady, koupelny apod.)
 - Byla předána **petice za urychlení obchvatu** města na Ředitelství silnic a dálnic.
 - Byla dokončena **výstavba pergoly v Mnichu**.
 - Proběhlo **rozšíření sběrných míst a kontejnerů** na tříděný odpad ve městě.
 - Byly provedeny některé **opravy bytového fondu** (plynifikace čp. 536, výměna bytových jader, oprava balkonů apod.).

- Proběhla řada **kulturních akcí** (přednášky, zpívání koled, vánoční trhy apod.).
- **Město řeší dopravu dětí z Mnichu do školy** vzhledem k úpravě jízdních řádů Českých drah, které nezajišťují ráno včasný příjezd do K. Řečice.
- **Bod č. 2** – Zastupitelstvo **schválilo návrh rozpočtu města na rok 2020.**
- **Bod č. 13** (doplňný) – Zastupitelstvo města **bere na vědomí** informaci o provedených **rozpočtových změnách** č. 7/2019 ze dne 13.11.2019 a č.8/2019 ze dne 28.11.2019.
- **Bod č. 3** – Prodej pozemků – zastupitelstvo města Kardašova Řečice **souhlasí s prodejem pozemku** p. č. 304/40.
- **Bod č. 4** – Zastupitelstvo města **schválilo** Obecně závaznou Vyhlášku města Kardašova Řečice č.1/2019 o **místních poplatcích.**
- **Bod č. 5** – Zastupitelstvo města **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku města Kardašova Řečice č.2/2019 o **místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.**
- **Bod č. 6** – Zastupitelstvo města, **souhlasilo s koupí pozemků** v k.ú. Kardašova Řečice za celkovou cenu 764 393,- Kč od JUDr. Huberta Maxy, Křenov 28, 381 01 Kájov.
- **Bod č. 7** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu se společností **Slunce, Pečovatelská služba s.r.o.**, Palackého 549,378 21 Kardašova Řečice, IČ 65035259, o poskytnutí dotace na rok 2020.
- **Bod č. 8** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu se **Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska**, o poskytnutí finančního příspěvku na rok 2020, na sportovní činnost SDH, kulturní společenskou činnost v obci Mnich, údržbu, doplnění výstroje a výzbroje SDH ve výši 30 000,- Kč.
- **Bod č. 9** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu s **Českým kynologickým svazem ZKO Kardašova Řečice** o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 33.000,- Kč na rok 2020 na činnost, pořádání závodů a zkoušek, opravu a údržbu kynologického areálu.
- **Bod č. 10** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu s **Divadelním spolkem J. K. Tyl Kardašova Řečice** o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 40.000,- Kč na financování akcí spolku v roce 2020.
- **Bod č. 11** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu s **FK Kardašova Řečice 1922, z.s.** o poskytnutí finančního příspěvku na rok 2020 za účelem podpory výchovy mládeže a reprezentace města ve fotbale ve výši 260 000,-Kč.
- **Bod č. 12** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu s **TJ Sokol Kardašova Řečice** – stolní tenis na provoz oddílu stolního tenisu ve výši 43 000,- Kč.
- **Bod č. 13** – Zastupitelstvo města **schvaluje** Veřejnoprávní smlouvu s **SK Kardašova Řečice, z.s.** na pořádání sportovních akcí v roce 2020 ve výši 100 000,- Kč.
- **Bod č. 14** – Zastupitelstvo města **souhlasí** se záměrem **obnovení činnosti městské policie** v Kardašově Řečici a s hledáním vhodného zájemce na pozici strážníka městské policie.
- **Bod č. 15** – **Diskuse:** V diskusi vystoupil starosta města s informacemi o jednání ohledně výstavby obchvatu města a zajišťování dopravy školních dětí z obce Mnich vzhledem k úpravě jízdních řádů ČSD. Místostarostka D. Machová otevřela diskusi o stanovení vhodného prostoru pro vybudování dětského hřiště. P. Kercl vystoupil s dotazem týkajícím se zavedení mýtních bran a dopadu na provoz v Kardašově Řečici. F. Trčka – informace o situaci MO sportovních rybníků K. Řečice a do budoucna požadavek na účast při výběrovém řízení na pronájem obecních rybníků.

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny pouze:

Pondělí: 8:00 – 11:00

Středa: 14:00 – 17:00

Knihovna

- dočasně uzavřena

Sběrný dvůr

Provozní doba:

Středa: zavřeno

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Provozní doba (květen-listopad):

Sobota: 10:00 – 12:00

Středa: 14:00 – 16:30

Nebo po tel. domluvě (384 383 031)

Pošta

Tel: 954 237 821

Otevírací doba:

Pondělí až pátek: 8:00 – 11:00, 13:00 – 16:00

8:00 – 9:00 vyhrazeno pro občany starší 65 let

Sobota: zavřeno

- inzerce

PLYNOSERVIS

Opravy a revize plynových zařízení

Vladimír Vondrka, Kardašova
Řečice

Kontakt: 602 705 737

Objednání: SMS/WhatsApp

+420721699305

LASH LIFTING + BOTOX

A PRODLUŽOVÁNÍ ŘAS

Instagram/facebook:

@andelske_rasy

PO DOMLUVĚ APLIKACE

přímo u Vás doma,

kterýkoliv den v týdnu.

VE DNECH PÁ, SO, NE VE

STUDIU NA ADRESE

KARDAŠOVA ŘEČICE 606.

e-mail: andelske.rasy@gmail.com

Z městského úřadu – Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tiito naši spoluobčané:

Václav Vodrážka

Miroslav Čáp

Stanislava Pivcová

Jaroslav Másílko

Růžena Bumbrová

Věra Dušková

Vlasta Kubů

Marie Štrajtová

Bohumila Dvořáková

Vladimír Komárek

Miroslav Holub

Alena Jeníčková

František Hes

Marie Chvojková

Odpoledne pro seniory

Autor: Jana Chvojková

Na začátku února se v kulturním domě konalo tradiční setkání seniorů. Vyzdobený sál byl, jako již tradičně zcela zaplněn, pro každého bylo připravené malé občerstvení a také malý dárek, který vyrobily paní učitelky z mateřské školky.

Na úvod pohovořil starosta města Petr Nekut o realizovaných akcích uplynulého roku a o plánech roku nového, svoji úvodní řeč zakončil společným přpitkem a všem popřál hodně zdraví a spokojenosti.

Následoval kulturní program, který připravily rovněž paní učitelky z mateřské školky s našimi nejmenšími. Děti zatančily, zazpívaly a zarecitovaly. Na podiu je vystřídala děvčata z Aerobic Team Kardaška, jejichž sestava s novou choreografií měla malou premiéru. Kulturní program uzavřel Montiho Čardáš, který na housle zahrála skvělá Zuzka Semerádová.

Po zbytek odpoledne vyhrávala Řečická kapela. Naši starší spoluobčané si tak mohli v příjemném prostředí nejen popovídat, ale i zatančovat a zazpívat.

Zuzka Semerádová (foto: N. Semerád)

Vystoupení dětí z mateřské školky (foto: N. Semerád)

❖ NESTYĎTE SE POŽÁDAT O POMOC.

- Požádejte dobrovolníky o zajištění nákupu, nebojte se zavolat na linky pomoci, pokud se necítíte psychicky dobře. Vlídne slovo je stejně důležité, jako čistě vydrhnuté ruce a rouška.
- Televize na nás chrlí obrovské množství informací, často je těžké se v nich zorientovat. nezdráhejte se poradit a ověřit si informace, často dostáváme i různé přeposlané poplašné zprávy. Zavolejte někomu blízkému, popovídejte si, uklidněte se.
- ❖ **SMÍCH JE KOŘENÍM ŽIVOTA**
- Smích a dobrá nálada jsou v nelehkých dobách typickou českou zbraní. Snažte se brát současnou situaci s humorem, zasmějte se vtipům. Však všechna ta opatření nebudou trvat věčně a zase bude dobře. Společně to zvládneme!

Otázky a odpovědi týkající se koronaviru

Zdroj: Ministerstvo zdravotnictví ČR (více na <https://koronavirus.mzcr.cz/otazky-odpovedi/>)

Co je koronavirus?

Označení koronavirus se používá pro jakýkoli virus, patřící do podčeledi Coronaviridae. Jde o souhrnné označení pro čtyři čeledi virů, které způsobují onemocnění s různým stupněm závažnosti. Název je odvozen od charakteristického uspořádání povrchových struktur lipidového obalu virů ve tvaru sluneční korony. Může způsobit běžné obtíže, jako je nachlazení, kašel, dýchací obtíže, teploty. Ale také závažnější choroby, jako je dýchací onemocnění zvané těžký akutní respirační syndrom (SARS; Severe Acute Respiratory Syndrome) či infekci MERS (Middle East Respiratory Syndrome).

Jak poznám, že jsem nakažen?

K hlavním příznakům tohoto onemocnění patří zvýšená teplota, kašel, dušnost, bolest hlavy a únava a bolest hlavy. Ne však každý s těmito příznaky je nakažen koronavirem. V takovýchto případech je nutné racionálně zvážit, zda jste mohli přijít s nákazou do kontaktu.

Co je dušnost?

Dušnost je charakterizována subjektivně vnímanými problémy s dýcháním. Pacient má pocit tíže na prsou nebo nedostatku vzduchu, obtížně se mu dýchá.

Jak se onemocnění COVID-19 přenáší?

Koronavirus se přenáší z člověka na člověka po úzkém kontaktu. Jedná se o tzv. kapénkovou infekci, která je přenášena vzduchem. Zasahuje nejčastěji sliznice horních a dolních dýchacích cest a spojivky. Inkubační doba je cca dva až čtrnáct dní. Po týdnu od nakažení se nemoc projeví horečkami, které neustupují. Mohou být provázené nepříjemnými pocity, bolestmi kloubů a svalů a objevují se i projevy kašle.

Kudy do lidského těla virus proniká?

Nejčastějšími cestami, kudy vnikají viry do lidského těla, jsou sliznice, tedy ústa, nos a také oči. Tato místa pro viry představují otevřenou bránu, právě na obličej si saháme nevědomky prakticky neustále. Doporučení expertů zní vědomě se těmito dotekům vyhýbat.

Jaký je rozdíl mezi rouškou a respirátorem?

Rouška nepředstavuje primárně ochranu před viry a bakteriemi. Hlavním účelem nošení roušek je ochránit okolí, nikoliv člověka, který je nosí. Je lepší nosit roušku než nemít žádnou ochranu. Pro ochranu před virovými onemocněními fungují efektivněji respirátory filtrační třídy FFP3, částečně FFP2. Ideální variantou jsou ty s vydechovacím ventilem.

K čemu slouží roušky?

Roušky jsou určeny zejména k ochraně okolí, tedy aby již nemocný člověk nešířil nemoc dál kapénkovou cestou. Použitím běžných roušek se člověk před nákazou COVID-19 neochrání, může však zabránit jejímu dalšímu šíření v případě, kdy by byl sám již infekční.

Není mi dobře. Cítím, že mám zdravotní potíže. Co mám dělat?

Zkontrolujte si, zda máte některý z následujících příznaků:

- dušnost/pocit ztíženého dýchání bez souvislosti s kašlem
- horečka více jak 38 stupňů
- suchý kašel

Pokud se vám hůře dýchá, nebo máte horečku a současně suchý kašel, volejte ihned linku 155 a postupujte podle instrukcí operátora.

Pokud máte horečku, která trvá dále než dva dny, nebo suchý kašel bez horečky, kontaktujte telefonicky praktického lékaře nebo pohotovost (mimo pracovní dobu praktického lékaře) a postupujte podle jejich instrukcí.

Pokud máte pouze horečku po dobu kratší než dva dny, pravděpodobně se nejedná o koronavirus, zůstaňte v domácí karanténě, nadále se sledujte, užívejte léky proti horečce.

Pokud nemáte ani jeden z těchto příznaků, průběžně sledujte svůj zdravotní stav a dvakrát denně si měřte teplotu.

MÝTY A FAKTA O KORONAVIRU

Čemu mám na internetu o koronaviru věřit?

Bohužel se objevují různé mýty ohledně koronaviru. Více informací o tom, co není pravda, najdete na webu www.okoronaviru.cz. Dále vám doporučujeme sledovat ověřené stránky národních i mezinárodních organizací a relevantní média.

Je možné nakazit se prostřednictvím balíčků z Číny?

Dosud nebyl potvrzen žádný případ takového typu přenosu. Je velmi nepravděpodobné, že by došlo ke kombinaci faktorů, kdy by nemocný člověk balíček infikoval, virus přežil cestování po světě, a ještě se dostal příjemci na sliznice a způsobil onemocnění. Pokud se i přesto bojíte, postačí balíček vydezinfikovat a důkladně si umýt nebo vydezinfikovat ruce potom, co s ním budete manipulovat.

Funguje alkohol jako prevence?

Alkohol lze vnímat pouze jako účinnou dezinfekci rukou či povrchů v koncentraci 70 % a výš. Konzumace alkoholu však není ochranou, jelikož nepokryje všechny sliznice a ve vysoké koncentraci je pro sliznice škodlivý.

Funguje chlór jako dezinfekční prostředek?

Chlór je účinný dezinfekční prostředek pouze pro povrchy, nikoliv však na lidskou pokožku. Stejně tak se chlór nesmí nikterak konzumovat.

Dokáží nosní kapky zničit virus?

Nosní kapky nedokáží virus zničit.

Působí česnek jako prevence před infekcí?

Česnek je zdravá potravina, která posiluje imunitu, avšak není prokázáno, že by zabránila infekci.

Působí pravidelná konzumace horké vody jako prevence nakažení?

Pravidelná konzumace horké vody není proti koronaviru účinná.

Pomohou mi některá antibiotika?

Antibiotika nejsou účinná vůči virovým onemocněním. Naopak jejich nadbytečná konzumace může lidskému tělu uškodit.

Má kouření nějaký vliv na onemocnění?

Kouření nemá vliv ani na počátek či průběh onemocnění.

Mají nějaký efekt nápoje obsahující chinin (např. tonic)?

Takovéto nápoje nemají na onemocnění žádný vliv.

Virus nepřežije v chladném prostředí?

Dle dosavadních výsledků vyplývá, že virus se může přenášet ve studeném i teplém podnebí.

Může se nakazit i domácí mazlíček?

Zatím není evidován takový případ, avšak jedná se o vir, který je přenosný i na zvířata. Proto se doporučuje dodržovat přísnou hygienu i při kontaktu s domácími mazlíčky.

Mají červené řasy ozdravné účinky?

Červené řasy sice mají ozdravné účinky proti virům, avšak proti novému koronaviru se tento účinek nikterak neprokázal.

Zdroj: Ministerstvo zdravotnictví ČR

Mám podezření na nákazu. Chci provést test. Jak to mám udělat?

Pokud máte doporučení nebo žádanku k provedení testu od lékaře, vyhledejte vhodné odběrové místo. Seznam odběrových míst vám poradí na bezplatné lince 1212, nebo je najdete přímo na našich stránkách.

Pokud nemáte příznaky onemocnění a doporučení nebo žádanku od lékaře, vyšetření není indikováno. Lze ho provést pouze na několika odběrových místech a testování si musíte uhradit sám (orientační cena je 2900 Kč).

Jak se chovat u lékaře?

Pokud netrpíte jiným druhem onemocnění, které vyžaduje návštěvu lékaře, nechoďte za ním osobně, ale kontaktujte jej telefonicky. Pokud musíte jít osobně za lékařem, dodržujte příslušná opatření. Nejdůležitější je, aby nemocní dodržovali respirační etiku při kašli, kýchání a smrkání, používání jednorázových kapesníků, a také hygienu rukou. Dále je nutné nosit při pohybu a pobytu na všech místech mimo bydliště ochranné prostředky dýchacích cest. Rouška může být klasická ústenka, doma vyrobená textilní nebo i šála či šátek. Když budeme roušky nosit všichni, můžeme tak zpomalit šíření nákazy nového koronaviru. Stačí si zapamatovat lehké pravidlo: „Moje rouška ochrání tebe, tvoje rouška ochrání mě.“

Mohu jít k lékaři osobně?

Pokud však máte jakékoliv podezření na nákazu koronavirem, kontaktujte svého praktického lékaře telefonicky. Nechoďte do ordinace osobně, jednak tím ochráníte sebe a jednak i druhé.

Jsem senior. Kdo mi nakoupí potraviny či mi přinese potřebné léky?

V tomto směru by se o vás měly postarat především vaše děti, k péči o seniory vybízí mladší generace i stát. Pokud to ale není možné (děti nemáte, jsou třeba v karanténě nebo vás dělí velká vzdálenost), nebojte se. Pomoci určitě mohou i sousedé. Vyzvednout vám mohou i léky na předpis, pokud zavoláte svému lékaři a požádáte ho o zaslání elektronického předpisu. Lékař vám ho zašle na jakékoli mobilní číslo a dotyčný pak může léky bez problémů vyzvednout.

Kdo mi vyzvedne důchod?

Česká pošta má povinnost uchovat jednotlivci až tři splátky důchodu, tj. osoby si jej mohou vyzvednout až po ukončení domácí karantény. Upozorňujeme, že tři měsíce jsou však hraniční, jelikož následně vrátí ČSSZ, která výplatu důchodů zastaví až do doby, než se důchodce u ní znovu o důchod přihlásí.

Jak chránit imunitu?

Eliminujte doteky obličej

Posilujte imunitu vitamíny a ovocem

Pravidelně si myjte ruce

Noste ochranné rouška

Travte čas doma

Dopřejte si domácí trénink

Pravidelně větrejte

Udržujte klid
GymBeam

Dopřejte si dostatek spánku

Lékaři v Kardašově Řečici

Ordinační doby lékařů k 20. 3. 2020 – aktuální informace najdete v hlášení městského rozhlasu, na webových stránkách města nebo se telefonicky informujte u svého lékaře – viz také užitečné kontakty na straně 8.

MUDr. Ilona Žídková: pondělí, středa, pátek od 8:00 – 9:00 hodin pro akutní případy. Jsou odloženy všechny preventivní prohlídky a neakutní případy na neurčito. Sestra bude na telefonu 384 382 254 každý den od 8:00 – 10:00 hodin.

MUDr. Jana Sedláčková – praktický lékař pro děti a dorost: rozdělená ordinační doba: pro nemocné 8:00-10:00, pro zdravé 10:00-11:00. Odpolední kojenecká poradna odpadá. Prosím, všichni předem volejte na telefon 725 373 032, budete objednáni na přesný čas, abyste se v čekárně nepotkávali s jinými pacienty. Vzhledem k nepředvídatelnosti situace v dalších dnech sledujte internetové stránky www.pediatr-recice.cz.

MUDr. Martina Janoušková: v ordinaci pouze omezený režim od 7:30 – 10:30. Přítomna bude pouze lékařka na telefonu – 384 382 183. U akutních případů nevstupujte do čekárny. Pacient bude po telefonu objednán a vyšetřen v domluveném čase. Neakutní případy, prosím, odložte. Budou omezeny periodické prohlídky, posudky pro Okresní správu sociálního zabezpečení, posudky na řidičský průkaz a zbrojní průkaz. Nebudeme provádět očkování. Vše platí až do odvolání.

MUDr. Jana Slavíková: ordinační doba – v pondělí a v pátek od 08:30 – 12:00 hodin. Přítomna bude pouze lékařka na telefonu: 384 383 610. U akutních případů nevstupujte do čekárny, dopředu se telefonicky domluvíte.

Všechny lékařky děkují za pochopení těchto opatření...

Domácí rouška a bezpečné chování

Omezte šíření epidemie. **Kašlete nebo kýcháte? Izolujte se, nechoďte mezi lidi.** Pokud ven musíte, použijte ochrannou roušku. Nejlepší je koupenná, ale v případě nedostatku vytvořte domácí. Samotná rouška má minimální efekt bez **dalších opatření** (pečlivé mytí rukou, nedotýkání se věcí veřejném prostoru, izolace).

Instrukce k výrobě

- 1 kus 100% bavlny 20x20cm
- 4x přehnout jako harmoniku
- okraje přehnout a prošít
- poutka potřebné délky (guma nebo provázek)
- nasadit bez dotyku látky
- roztáhnout pod bradu a na nos

Užívání domácí roušky

- Před každým nasazením umýt ruce (umývat 20s mýdlem a teplou vodou)
- Nesahat si na obličej
- Roušku nosit maximálně 4h

Po použití

- Manipulovat s rouškou pouze za provázky
- Umýt ruce (umývat 20s mýdlem a teplou vodou)
- vyprat na nejvyšší teplotu a ještě za vlhka vyžehlít!

Studenti 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

1. LÉKAŘSKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

Události, zajímavosti, komentáře

Promoce Univerzity třetího věku

Autor: Jan Pomije

15. ledna 2020 se v Praze na České zemědělské univerzitě konala promoce Virtuální Univerzity třetího věku. Z konzultačního střediska Kardašova Řečice splnilo podmínky promoce 13 absolventů U3V. Většinu absolventů bylo Osvědčení o absolutoriu U3V slavnostně předáno vedením Zemědělské univerzity v aule Zemědělské univerzity v Praze. Vlastní akt promoce byl podobný jako promoce normálních vysokoškolských studentů. Vedení fakulty bylo oděno v talárech a byl dodržen celý slavnostní ceremoniál předání osvědčení. Všem absolventům s jejich rodinnými příslušníky a přáteli se promoce líbila. Po ukončení promoce se část účastníků

Absolventi virtuální univerzity třetího věku (foto: J. Pomije)

naobědvala ve vysokoškolské menze, což pro většinu bylo novou zkušeností. Doprava pro většinu absolventů se uskutečnila malým autobusem spolehlivě řízeným panem Jiřím Bártů. Jelikož na Zemědělskou univerzitu je nutno projet přes celou Prahu, tak tato cesta se stala i vyhlídkovou jízdou. Jedna cesta přes Prahu trvala tři čtvrtě hodiny. Celé akce se zúčastnila i paní Jitka Vondrková, které je nutno jako tutorovi poděkovat za veškeré zajištění akce a za celkové vedení kardašovořečického konzultačního střediska.

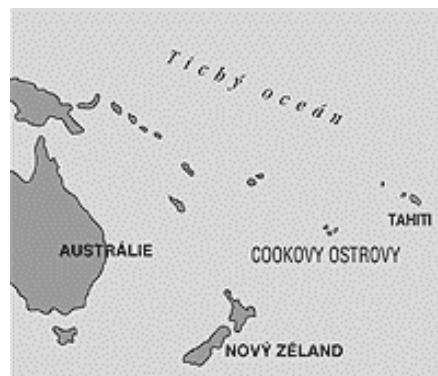
Polynésie v obrazech – přednáška Václava Koubka

Autor: Jana Chvojková

Dva lednové večery se podařilo našemu rodákovi Václavu Koubkovi zaplnit sály. Jednou v Hostinci ve Pleších a podruhé v radničním sále v Kardašově Řečici.

Václav Koubek, pro mnohé známý jako učitel autoškoly z našeho města, několik let cestoval po světě a věnoval se svému koníčku – potápění. Před dvěma lety se usadil na Cookových ostrovech. Těm, kteří netuší, kde to je, poradím, aby hledali mezi Austrálií a Jižní Amerikou, v jižním Tichém oceánu, tedy úplně na druhé straně zeměkoule.

Pan Koubek měl k vyprávění o životě na Cookových ostrovech připravené velké množství krásných fotografií, nejen z podmořské hladiny, ale i z běžného života na ostrovech. Dozvěděla jsem se hodně nových a pro mne zajímavých informací. Například to, že na ostrovech nejsou hadi, ale zato pavouci jsou tam velcí. Pivo je strašně drahé a ženské jsou tam prostorově výrazné a vůbec jim to nevadí. Také, že ostrovy Oceánie leží v rozdílných časových pásmech, a když letíte například na nedaleký ostrov Fidži, posouváte hodinky o 1 hodinu zpět. Že cesta z Řečice až na Cookovy ostrovy trvá více jak 32 hodin, imigrační úředníci jsou tam nekompromisní a Českou republiku tam nikdo nezná. Z vyprávění Václava Koubka mě ještě zaujalo, že známý obloukový most v australském Sydney drží pohromadě šest milionů českých nýtů, které byly vyrobeny ve Vítkovických železárnách na přelomu 20. a 30. let minulého století.

Na závěr Václav Koubek prohlásil: „Zjistil jsem, že ke spokojenému životu mi stačí, když se ráno probudím a vidím, že slunce svítí a tráva je zelená“. A nám nezbyvá než mu popřát, aby se splnil jeho největší sen – zůstat na Cookových ostrovech natrvalo.

Do Řečice zavítal Masopust

Autor: Petr Nekut

Zimní období je dobou různých zimních radovánek, mezi něž patří i masopust, rej masek, legrace, dobrého jídla, pití i zábavy. Také v našem městě se snažíme tuto tradici obnovit a připravit pro naše občany zábavu, která má velmi dlouhou tradici v celé naší zemi.

I proto jsme na sobotu 15. února pozvali do našeho města masopustní soubor z Nových Hradů, který je známý svou rúžickovou koledou, s pěknými, bohatými kroji a vypracovanou choreografií. Po deváté hodině přijel plný autobus většinou mužských koledníků doplněný o celou řadu tradičních masopustních figur, tentokrát převážně v podání žen. K nim se připojila naše masopustní skupina tvořená členy místního divadelního spolku a po desáté hodině masopustní veselí začalo nástupem celé družiny před radnicí, kde požádali o povolení starostu města, vysvětlili některé masopustní zvyky a za doprovodu místní dechovky začali obcházet domy na náměstí. U každého z nich udělali nezbytné kolečko, zazpívali a vzali k tanci hospodáře i hospodyni, kteří pak pro celý masopust připravili nezbytné občerstvení ve formě koláčů, buchet, chlebičků i něčeho ostřejšího. S postupujícím časem a množstvím zkonsumovaného občerstvení, zejména toho tekutého, nálada všech stoupala a na konci u Plzeňské pivnice pana Vodičky dosáhla svého vrcholu. Pivnice se zaplnila, hudba hrála, tančilo se, pivo chutnalo všem a tak není divu, že se nikomu nechtělo loučit a odcházet i když autobus byl připraven a troubil na celé náměstí. Loučení bylo dlouhé a dojemné a dalo mi velkou práci, aby nám některé naše členy (ale zejména členky), neodvezli s sebou, protože byl o ně velký zájem. Byli jsme také pozváni na Masopust v Nových Hradech, který byl v sobotu a neděli 22. - 23. února.

My jsme je na oplátku pozvali i na příští rok, a protože se jim u nás líbilo, věřím, že nás opět navštíví a pomohou nám tuto pěknou tradici v našem městě udržet.

Masopustní zvyklosti (foto: N. Semerád)

Masopustní průvod obcházel náměstí (foto: N. Semerád)

Nechyběl ani tanec masek... (foto: N. Semerád)

Přes letiště do televize

Autor: Karel Sláma

V pátek 28. února se uskutečnil druhý, pro velký zájem opakovaný zájezd do Prahy na Letiště Václava Havla a do České televize. Akci opět připravilo a ve spolupráci s Městem Kardašova Řečice pořádalo AV studio Jindřichův Hradec, vedoucím zájezdu byl František Beneš. Do letiště jsme po řádném odbavení vklouzli terminálem číslo tři, povětšinou sloužícím privátním a zvláštním letům. Za velmi odborně erudovaného, mimořádně zajímavého komentáře našeho průvodce jsme postupně projeli prakticky celý rozlehlý areál a viděli řadu takřkajíc zákulisních, běžným cestujícím nedostupných míst, abychom nakonec vystoupili z letištního autobusu a přímo z plochy sledovali z nevelké vzdálenosti starty a přistání. Také zázemí hasičského sboru znamenalo nevšední podívanou, která stála za to.

Během třídění postřehů a zážitků jsme pokračovali na Kavčí hory, k budovám České televize. Po úvodním výkladu o historii a současnosti této pozoruhodné instituce jsme si postupně prošli několik studií včetně toho největšího, legendárního KH4, kde vznikaly známé menšíkovské silvestry i seriál Nemocnice na kraji města. Důmyslné a pečlivě provedené dekorace i technické vybavení těchto prostor nemohly neokouzlit a přinesly nám nový, snad i překvapivý pohled na systém televizní práce a výroby pořadů. Využili jsme návštěvu také k setkání s pracovníky České televize, s nimiž spolupracujeme na digitalizaci našich řečických filmových kronik. Při návratu jsme se zastavili v Čestlicích na malé občerstvení

a drobný nákup a potom už svištěli domů, na jih. Vzhledem k početným kladným ohlasům uvažujeme ještě o další, patrně poslední repríze tohoto výběrového zájezdu, pravděpodobně v podzimních měsících. Tak na shledanou na ranveji!

Letiště Václava Havla (foto: K. Sláma)

Návštěva České televize (foto: K. Sláma)

Pod vysokým provensálským nebem

Autor: Zdena Maršíková

V září 2019 jsem s dcerou podnikla desetidenní vytoužený výlet do Provence. Jely jsme autem, tam přes Německo, zpět jižní cestou podle pobřeží a přes Itálii a Rakousko domů. Své dojmy a pocity z míst, která jsme navštívily, jsem každý den ukládala do cestovního deníku. Kdykoliv jej otevřu, jsem opět v tom tajemném kraji pod vysokým nebem, plném slunce, s vinicemi, starobylými vesnicemi, kde jako by se zastavil čas, bizarními skalami, starými hrady, mohutnými platany, borovými lesy i palmami na pobřeží, bleděmodrým mořem, a hlavně přívětivými lidmi, kde se prolínají kultury od Keltů, přes Římany, germánské kmeny, Franckou říši až po dnešní Francii. Moje vzpomínky na první dny v Provenci patří dvěma místům: Meynesu a Avignonu.

Po zhruba čtrnácti stech kilometrech v autě se konečně přiblížíme k cíli. Jsme na cestě třetí den. Jednu noc jsme strávili v Německu nedaleko Heillbronu, druhou už na francouzské půdě v městečku Dole. Opatřit si ubytování přes Airbnb je jednoduché a bezproblémové. Také počasí nám zatím přeje, nebe je blankytné a vysoko nad námi sem tam bílý oblak. Tady je ještě plné léto a pořádné vedro.

Míříme na jih, projíždíme mýtnými branami na dálnicích, míjíme skalnaté hřbety, platanové aleje, vesnické domky s červenými prejzovými střechami, až konečně je před námi městečko Meynes. Dýchá na nás atmosféra středověku. Malé náměstíčko s pořádně velkou kamennou kašnou stíní čtyři mohutné platany, i domy kolem jsou kamenné, většinou jedno nebo dvoupatrové. Prosmýkáváme se uličkami, navigace nás vede stále dál, domy řidnou a my vjíždíme na cestu z města, která má překvapivé jméno: Chemin du Paradis, tedy „cesta do i z ráje“. Naše džípěska nás dovedla k domu číslo tři, místo k číslu sedm, což jsme ovšem přehlédly. Mřížová vrata do zahrady, v zahradě celkem moderní vila a před ní na lavičce babička jak z pohádky. Zvoníme. Paní se zvedá a jde k nám. „Bon jour, madam“, zdravíme, „moment“. Jana nastavuje překladač a ptá se, zda jsme u domu Josepha a Claudin. Paní nám s úsměvem něco vysvětluje, my rozumíme jen jejímu „no, no“ a pohybu ruky, která naznačuje, že hledaný dům je ještě dál. Jana k ní přibíží mobil a já zkouším použít pár slůvek z mých několika lekcí francouzštiny: Madam, parlez vous au téléphone, s'il vous plaît. Milá paní znovu mluví, a překladač potvrzuje, co jsme už pochopily. Merci beaucoup! Au revoir!

Pomalou popojíždíme podle zdi zahrady k našemu pravému cíli. Zeď po levé straně končí a přímo proti nám je v pravém úhlu branka

a zamřížovaná vrata. Jsme tu. Skrz mříže vidíme žlutě natřený dům v provensálském stylu s prejzovou střechou, hnědými okenicemi, dvoje dvoukřídle, nahoře zaoblené dveře. Po obou stranách plotu se pne vinná réva. První dojem je prý nejdůležitější. Dům nás zcela okouzil, působí mile starosvětsky. Tentokrát zvoníme na správné adrese. Nejdřív se objeví černá kočička, která neustále mňouká. Pak k brance přichází vysoký hubený muž v slaměném klobouku, v kraťasech, přes černý nátělník má rozepnutou kostkovanou košili s vyhrnutými rukávy. Je hodně opálený, velké tmavé oči, mezi nimi velký nos, pod ním mohutný knír, a ještě úzkou bradku. Má to snad být typický Provensálec? Je mu tak kolem šedesáti. Bon jour, zdravíme. Usmívá se upřímně, když odpovídá na pozdrav. Moje francouzština na konverzaci nestačí, zkoušíme angličtinu, ale on kroučí hlavou. Jana do mobilu česky namlouvá, kdo jsme. Překladač mluví francouzsky a pan domácí rozumí. Pak se k mobilu skloní on, vítá nás ve svém domě a omlouvá Claudin, která není doma, odjela na tři dny navštívit svého otce. Je mu sto pět let a žije u její sestry. Ó, žasneme s uznáním. Vede nás k zadní části domu k vrátkům, za nimiž vcházíme na zvýšenou terasu. Kolem se táhne po mírném svahu velká zahrada s ovocnými stromy, která končí malou vinicí. Z terasy je vchod do našeho bytečku. Útulný venkovský styl se nám líbí. Na stole ve váze čerstvá kytice, natrhaná na zahradě.

Usedáme na terase, Joseph nám předává klíče od bytu, pak se rozpovídá o sobě. Prý je kameník, ale asi to není jen řemeslo, spíš umělecká profese, viděly jsme u domu nějaké menší sošky. Bavi ho i práce se dřevem, vyrobil nábytek do celého domu i nějaké dekorace. Tak spolupracuje při archeologických vykopávkách, stále se tu nacházejí stopy římského období. Je skoro sedm a stále velké

horko. Odpoledne prý bylo 36 °C. A to je 17. září. Počasí je spíš na koupání než na poznávání krás Provence. Říkáme, jak se nám líbí název ulice, že je výstižný, určitě se tu budeme cítit jako v ráji. Joseph je zřejmě potěšen, ale zdviženým ukazováčkem kývá ze strany na stranu, čímž naznačuje, že náš výklad cesty do ráje, není přesný. Vysvětluje, že výraz *paradis* pochází z hebrejštiny a jeho původní význam je obecně *ohrada* (odtud i zahrada). V Meynes kdysi žili pastýři, kteří tudy se svými stády ovcí odcházeli na jaře do kopců k pastvinám, kde měli pro ně ohrady. Vraceli se až s podzimem. O mravopověstnost jejich žen doma prý pečovaly jeptišky zdejšího kláštera, říká s potutelným úsměvem. Takže název v tomto případě zcela pragmatický, ale my zůstáváme u svého ráje, což konec konců musela být taky zahrada ohrazená, jinak by Adam s Evou mohli odejít kdykoliv a nemuseli být vyhnáni.

Naše vítací konverzace končí, Joseph odchází a přeje nám příjemný pobyt. Jdeme si do auta pro věci. Pak si děláme lehkou večeři, navrch kousek koláče a naši Dobrou vodou s citronovou příchutí hasíme žízeň. Sedíme na terase, je už skoro tma a naprosté ticho, horko polevilo. Kočička mňoukalka se nás stále drží. Kdykoliv jdeme do bytu, pokouší se tam proklouznout. V půl desáté za ní zavíráme dveře. Vytahuju z kufru knížku Marcela Pagnola „Jak voní tymián“ a ptám se Jany: Chceš pohádku před spaním? Jó, jó, chci, raduje se jako malá. Namátkou knížku otevíru na straně dvacet sedm a čteme si o tom, jak si malý Marcel a jeho ještě menší bratříček Paul představovali, že se rodí děti. Smějeme se jako blázni. Dětská fantazie je úžasná. Doléhá na nás únava, tak ještě otevřít okno a jdeme spát.

V půl desáté dopoledne fouká vítr, objevují se mraky, teplota 21°C. U stolu na terase heslovitě píšou poznámky do cestovního deníku.

Chci si uchovat každý dojem a každý zážitek, aby ani minuta z naší cesty nebyla zapomenuta. Kolem prochází Joseph s kosou. Zdravíme se. Přidávám ze svého skromného slovníku: Ça va? Ça va bien, odpovídá s úsměvem. Pak něco říká a já rozumím jen slovu program. Odhaduji tedy, že se ptá, kam máme dnes namířeno a říkám stručně: Aujourd'hui en Avignon. Pokyvuje hlavou, zubí se a pokračuje dolů zahradou. Pak si chystáme potřebné věci s sebou a za hodinu startujeme na náš první výlet. Cílem je sice Avignon, ale nejdříve si prohlédneme naše kouzelné městečko Meynes.

Parkujeme u pošty a jdeme na náměstí skryté pod platany. Do kruhu kolem kašny jsou tu rozestavěné stánky, které právě trhovci rozebírají. Škoda, prošvihly jsme trh. Mluvíme o městečku, ale na internetu je Meynes popsán jako typická provensálská vesnice, obklopená hradbami. Ve srovnání s typickou českou vesnicí se nám ale jeví spíš jako malé venkovské městečko. Procházíme uličky jednu po druhé, některé bývaly asi uzavřené branami, zůstaly po nich kamenné portály. Románský kostel z dvanáctého století je bohužel zavřený. Fotíme zajímavé domy, studny, kašny, také kvetoucí mučenku, s kmenem jako moje ruka, která roste z velkého květináče na chodníku a obrůstá dům. Vida, kam to dotáhnou mučenky v Provenci. Škola, radnice i kostel mají v průčelí výrazným reliéfním písmem vyznačené francouzské republikánské heslo: Liberté, égalité, fraternité. Městečko má svůj půvab a otisk dávné historie, neboť Provence byla od druhého století před Kristem asi šest set let římskou provincií. Vracíme se pomalu k autu a pokračujeme k našemu dnešnímu cíli.

Do Avignonu je to dvacet šest kilometrů. Vyjždíme z města platanovou alejí, vinice po obou stranách, od silnice je místy odděluje bambusové houští. Cestou se přibližujeme k řece Rhóně. Mezi silnicí a náspem z oblázků je cyklostezka a široký písčitý pruh, porostlý řídce travinami. Protože na řeku není odnikud vidět, zastavujeme na příhodném místě a škrábeme se po náspu nahoru. Oblázky nám kloužou pod nohama, chytáme se jedna druhé, a konečně vidíme řeku. Je široká a klidná. Pár snímků, a pak sbíráme ty nejkrásnější oblázky, které se tu válejí, aniž by je někdo obdivoval. Vracíme se k autu s plnými dlaněmi tečkovaných či pruhovaných kamínků.

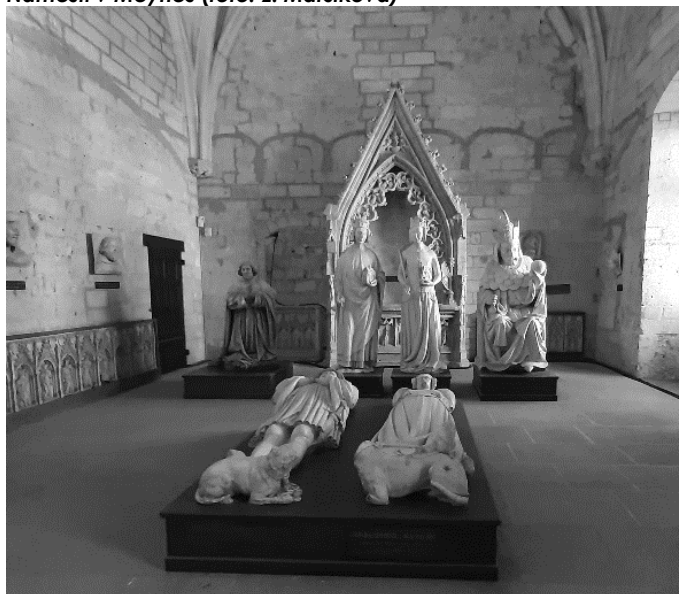
Připomínáme si, co máme načtené o Avignonu.

Původně keltské město Avennio kolonizovali Římané, následovalo germánské období, posléze panství Karla z Anjou, a nakonec město i celý kraj připadly francouzskému království. V roce 1309 se Avignon stal sídlem papežů. Když se v sedmdesátých letech papež Řehoř XI. vrátil do Říma, nastalo schizma (rozkol v církvi), protože v Avignonu byl zvolen vzdoropapež. Církevní šarvátky trvaly až do roku 1403. Papež pak zůstal definitivně v Římě, ale Avignon byl dál církevním majetkem, Francii byl vrácen až v 18. století. Hele, to jsem nevěděla, v Avignonu se najdou taky dvě české stopy. Je tu pochován bývalý notář české královské kanceláře, Jan Milíč z Kroměříže, pozdější asketický kazatel, žijící v chudobě. Usiloval o to, aby laici mohli přijímat eucharistii častěji než jednou za rok, kritizoval církev a byl prohlášen za kacíře. Jel se obhájit k papeži do Avignonu, kde byl vyslyšen, ale vzápětí zde zemřel (1374) a byl tu pohřben. Výraznější stopu tu zanechal náš král a císař Karel IV., jak se uvidí.

Přejíždíme most přes Rhónu a odbočujeme doprava. Jedeme podle hradeb starého města zakončených cimbuřím a přerušovaných věžemi a několika branami. Navigace nás vede k parkingu u nádraží Avignon Centre. Zajíždíme do garáží a nacházíme volné místo hned v otevřeném přízemí. Přimo proti nádraží je vstupní brána do starého města. Jmenuje se Porte de la Republic. Vede od ní široká ulice lemovaná platany, jak jinak než Ruy de la Republic, která končí až u Palácového náměstí. Míjíme opakující se kavárny s venkovním sezením pod slunečníky a zajímavé staré měšťanské domy. Zúženou uličkou konečně vstupujeme na velké náměstí s papežským palácem (Palais de Pap) a katedrálou Notre Dames se zlatou sochou Panny Marie na špičce věže.

Náměstí v Meynes (foto: Z. Maršíková)

Karel IV. v papežském paláci (foto: Z. Maršíková)

Papežský palác je vlastně obrovská gotická pevnost, esteticky nezajímavá, kromě snad vstupního portálu. V ceně vstupenky je i zapůjčení tabletu, který nám má dělat průvodce. Volíme angličtinu, ale brzy zjišťujeme, že je to na nás moc náročné. Slouží nám tedy jen k orientaci. Musí nám stačit, co jsme si o paláci načetli. Vnitřní nádvoří je monumentální co do velikosti, ale poněkud strohé, až na jedno velké členité gotické okno završené krásnou růžicí. Interiéry paláce jsou prázdné, mobiliář zničila či rozkradla slavná francouzská revoluce na konci 18. století, jak nás upozornila průvodkyně hned na úvod. Můžeme obdivovat gotické klenby, arkády, pozoruhodné jsou dvě boční kaple s freskami, v jedné vyniká ostře modrá barva. Vidíme drobné předměty ve vitrínách, model paláce, obrazy papežů, trůnní sál se zachovalými sgrafity s geometrickým vzorem.

Papežský palác a Notre Dames (foto: Z. Maříková)

Za audienčním sálem postupujeme dál a přichází náš čas. Menšímu sálu tu vévodí sousoší francouzského krále Karla IV. s jeho manželkou a vedle nich sedí náš Karel IV., římský císař a český král. Je to kopie sochy z pražské staroměstské věže Karlova mostu, která je tu od třicátých let minulého století jako symbol historických vazeb Zemí koruny české s Francouzským královstvím, založených na příbuzenských vztazích. Francouzský král měl jako druhou ženu Marii Lucemburskou, sestru Karlova otce Jana. Vychovatelem a učitelem našeho Karla byl kardinál Pierre de Rosieres, který se stal později papežem Clementem VI.

Z rozhodnutí otce uzavřel Karel v roce 1323 dětský sňatek s Blankou z Valois. Žili odděleně až do dospělosti, Blanka za svým mužem přijela do Prahy teprve v roce 1334. Rok na to jel Karel IV. na pozvání papeže Clementa VI. do Avignonu a sjednal s ním povýšení pražského biskupství na arcibiskupství. V roce 1346 se stal českým králem a zároveň králem římsko-německým (titul císaře říše římské získal až v roce 1355). Z Avignonu si přivezl stavitele Matyáše z Arasu, kterého pověřil stavbou svatovítského chrámu na Pražském hradě, a později i jeho pokračovatele Petra Parléře. Na stěně visí jejich bysty. Dmeme se pýchou a fotíme zákaz nezákaz.

Prošli jsme několik podlaží paláce, sídla velké moci a urputnosti. Jaké máme dojmy? Architektura papežského sídla měla ohromit a vzbuzovat uctivý respekt a hlavně odradit případné nepřátele od pokusů ho dobýt. Ohromuje dodnes, jak mohutností hmoty, tak monumentální vnitřní architekturou, ač ochuzenou o historický mobiliář interiérů a umělecká díla. Přesto jsme se rády dotkly této vrstvy historie, k níž vedou i nitky z Čech.

Vycházíme z paláce na náměstí plné turistů, kde nás okamžitě drtí vedro. Nohy chtějí odpočívat a taky bychom měly něco sníst. Míříme bez váhání ke stolkům pod slunečníky. Jen usedneme, ovane nás příjemné chladné mženi z trubek, skrytých nad našimi hlavami. Objednáváme si každá něco jiného. Já salát Caesar, Jana omeletu s grilovanou zeleninou a hranolky. Můj talíř je zaplněn několika druhy salátu, v tom kousky smaženého kuřecího masa a krutonky z opečeného chleba. Je to lehké a osvěžující. V polovině si měníme talíře, chutná nám oboje. K jídlu číšník automaticky přinesl karafu s vychlazenou vodou. Tak ještě kávu a jsme spokojené. Jana platí naši útratu. Lehký oběd s kávou nás stojí každou v přepočtu zhruba 600 Kč. Neříkej mi to, já to nechci slyšet.

Slovník

Bon jour! - Dobrý den.

Madam, parle vous au téléphone, s'il vous plaît.

- Paní, mluvte prosím do telefonu.

Merci beaucoup! Au revoir!

- Moc děkujeme. Na shledanou.

Ça va? Ça va bien. - Jak se máte? Mám se dobře.

Aujourd'hui en Avignon. - Dnes do Avignonu.

Liberté, égalité, fraternité. - Svoboda, rovnost, bratrství

Porte de la Republic – brána Republiky

Rue de la Republic – ulice Republiky

Can you come tomorrow? No!

- Nemůžete přijít zítra? Ne!

Only three minutes! - Jen tři minuty!

*Píseň: Na avignonském mostě všichni tančí,
všichni tančí,*

*na avignonském mostě všichni tančí
dokola.*

Odpoledne se krátí a nás čeká ještě Avignonský most a jeden úkol. Posilněny spěcháme k mostu, jehož prohlídku máme už hrazenou ve vstupném do papežského paláce. Je to pěšky asi patnáct minut, ale blíží se devatenáctá hodina, kdy zavírají vstup. Probíháme uličkou vysekanou ve skále a podle hradeb k mřížovým vratům. Hlídač na nás dělá ramena a ptá se anglicky: Can you come tomorrow? Říkáme rozhodně: No! Pouští nás tedy milostivě a zařazňuje: Only three minutes! Stoupáme po schodech k mostní bráně, projdeme a jsme na mostě. Vlastně není nijak zvlášť pozoruhodný, ozvláštňuje ho jen boční kaple sv. Benezeta. Pozoruhodnost si tenhle most získal tím, že po několika povodních, kdy se zřítíl a byl znovu několikrát dostavován, ho nakonec město nechalo po jedné povodni napospas osudu, takže ho zbyla jen zhruba polovina.

Stojíme na konci mostu uprostřed řeky a kocháme se pohledem na staré město, na řeku, na okolí. Sluníčko se kloní k obzoru, na mostě jsou kromě nás už jen dva páry turistů. Zbývá ještě splnit úkol. Všem jsme před odjezdem tvrdily, že si tu francouzsky zazpíváme a zatančíme tu známou píseň, jak všichni tančí na Avignonském mostě. Text i melodii umíme, tak do toho. Jana nastavuje mobil na natáčení videa. Držíme se kolem pasu, pohupujeme se do rytmu, je těžké udržet smích, ale vítězíme:

Sur le Pont d'Avignon
L'on y danse, l'on y danse
Sur le Pont d'Avignon
L'on y danse tout en rond.

Úkol splněn. Dvojice mladých za námi se směje. Prosíme je, aby nás vyfotili. Mladík se toho ochotně ujme. A pak už všichni spěcháme k východu, aby nás tu nezamkli.

Víc už toho z města turistů nemáme šanci vidět. Opouštíme ho stejnou bránou a neseme si dvě čerstvé bagety, které jsme ještě stihly koupit. V půl deváté už sedíme na naší terásce, ještě něco zobeme z našich zásob a plníme pitný režim. Přichází za námi Joseph, aby nám předvedl, že už má v mobilu taky googlpřekladač. Pochlubily jsme se naším Karlem IV. a on se ptá, jakou má souvislost s Avignonem. Podávám informace o jeho vztahu k Francii a samozřejmě zdůrazňuji post císaře říše římské. Uznale pokyvuje hlavou. Pouštíme mu také naše video z mostu. Směje se a zvedá palec. Ptáme se: A proč vy vlastně všichni tančíte na avignonském mostě? No, protože tam nic nejezdí, odpovídá suše, ale hned se začne smát. Dlouho se nezdržel a my brzy padáme do postele, utahané jako kočky. Zítra nás čeká Saint Rémy, klášter, kde pobýval malíř Vincent van Gogh a město Aix an Provence.

200 let od narození Boženy Němcové očima obyčejného čtenáře

Autor: Karel Hloušek

Božena Němcová.

Čtvrtého února uplynulo rovných 200 let od narození naší znamenité spisovatelky. Božena Němcová se údajně narodila v rodině panského kočího ve Vídni. Její dívčí jméno bylo Barbora Panklová. Spekuluje se mimo jiné o jejím šlechtickém původu s variantou, že byla dána Panklovým na vychování. Pro mě je spíše než tyto dohady zajímavější její vztah k lidem, a zvláště pak její nezapomenutelné dílo.

Dětství strávila Barborka v Ratibořicích u České Skalice na panství vévodkyně Kateřiny Zahaňské. Zde však žila krátce a určitě byla ovlivněna její babičkou Magdalenou Novotnou. Budoucí spisovatelka se nemohla ve svém dospívání podobně jako další dívky a ženy té doby středoškolsky a vysokoškolsky vzdělávat, a proto byla dána pouze na vychování do Chvalkovic, kde byla obeznámena se základní gramotností a s německou literaturou. Barboru jako teprve sedmnáctiletou provdali za skoro dvojnásobně starého úředníka finanční stráže Josefa Němce. Jelikož byl její manžel kvůli službě stále překládán, Němcovi se postupně ocitli v Červeném Kostelci, Josefově (zde se jim narodil syn Hynek), Litomyšli, Polné (tady byla počata dcera Dora), v Praze Na Poříčí (tu přišel na svět syn Jaroslav), Františkových lázních, v Šerubech, Nymburku, Liberci, a po několikerém pobytě v Praze zde slavná spisovatelka smutně 21. 1. 1862 skonala v domě U Tří lip na Příkopě. Kde se narodilo čtvrté dítě Němcových Karel, jsem se bohužel nedopátral. Zasluhou vlastenců a Klubu amerických dam byla pak Božena Němcová pohřbena na Vyšehradském hřbitově. Jinak v manželství spisovatelka nebyla spokojena. Byla leckdy ponižována a v závěru jejího života docházelo s jejím manželem k prudkým hádkám, ba i stran Němce k násilnostem, převážně kvůli budoucnosti

jejich dětí. Odborníci zařazují dílo Boženy Němcové do přechodu romantismu a realismu. Spatřují v něm prvky snové a pohádkové, leckdy idylické, s příklonem k přírodě a dobru. Mě osobně zaujalo hodnocení Arneho Nováka. Ten uvádí, že Němcová se od typických romantiků liší pozorovatelským talentem a intenzivní hloubavostí.

Její schopnost zachycovat postřehy a skládat je v celistvý životní názor pak nazývá pozorovatelským realismem. Sama spisovatelka mimochodem začínala svoji tvorbu poezií. Ač rád si čas od času nějakou báseň přečtu, od Boženy Němcové dílka *Ženy ženám, Vodník, Moje vlast, Touha, Znamení, Hvězda má, Žezulka, Zasnoubení a Slavná rána* jsem bohužel ani neviděl. Časem to musím napravit. Zato pohádky jsem přečetl jako kluk snad všechny. Ani je zde neuvádím, zná je snad každý. Některé byly i kouzelně zfilmovány či zinscenovány. Krom četných pohádek, národních báchorek a pověstí, národopisných a cestopisných obrázků z Čech, napsala přední česká spisovatelka i slovenské pohádky a pověsti, a národopisné a cestopisné obrazy ze Slovenska a Maďarska (tehdy Uherska). Čtivé jsou od Boženy Němcové i povídky jako *Domácí nemoc, Dlouhá noc, Obrázek vesnický, Čertík, Baruška, Pomněnka šlechetné duše, Sestry, Karla, Dobrý člověk, Chyže pod horami, Chata z pouti*. Mě zaujala povídka *Divá Bára*, která líčí předsudky lidí v jedné vsi vůči jedinému dítěti místního pastýře Jakuba, jež vynikalo nezvyklou statečností. Tito fanatici si totiž myslí, že Bára je podvrženým dítětem od polednice. Záhy je děvče dokonce zavřeno do márnice. Z márnické kostnice ji však zachrání zdejší myslivec, který ji má rád a posléze si ji bere za ženu a odvádí ji do myslivny.

Dále byla pro mě zajímavá povídka *V zámku a podzámčí*, kde je pozoruhodným způsobem porovnán život blahobytem obklopeného psíčka Joliho místní zámecké paní mamzel Sáry Skočdopolové s chudobou sirotka Vojtěcha z podzámčí. Vojtěch, jelikož Joliho zachrání před vzteklym psem, se za odměnu dostane na zámek do

služby. Mamzel, která je jinak samolibá a protivná, ztrácí svou pýchu po vyléčení z cholery laskavým panem doktorem. Jeho zásluhou se pak paní stává dobrotelkou chudých. Tím se dostávám k povídce *Chudí lidé*. Zde jeden známý vypravěčky povídky pomlouvá určité lidi z jednoho podkrkonošského městečka, které zhruba před 10 lety vyhořelo a obyvatelé, převážně tkalci, zde tím pádem zchudli. Autorka tu však vidí, když zde pak pobývá, co se týče charakterů těch určitých lidí, jinou realitu. V povídce je obzvláště působivý osud Jakuba Haliny. Z původně pyšného a prchlivého vojáka se stal zamilovaný člověk. Milovaná dívka se jmenovala Marietta a byla z Verony, prodávala květiny. Její oba prarodiče pocházeli z Čech. Bohužel mu ale po krátké nemoci zemřela. Vnitřně nešťastný, ale věřící, poctivý a šlechetný Jakub se poté dokázal postarat i o svou ne vlastní vinou mentálně postiženou sestru a stal se dokonce donátorem věna dobrého děvčete Florinky. Nu a konečně povídka *Pan učitel* je vlastně vyprávěním zprvu malé Bětušky, která docházela do chvalínské školy. Zdejší pan učitel je tu vyličen velmi pozitivně až idylicky. Ale z pohledu Bětky, která měla původně ze školy hrůzu, vlastně realisticky. Ve škole, kde pan učitel vyučoval, děti nebyly trestány rákoskou či jiným bitím, ale když zlobily, tak pak např. nemohly na kouzelné výlety plné her a poznávání různých přírodnin a zeměpisných zajímavostí, takže skoro vůbec nezlobily a do školy se těšily. Když byla Běta starší a jela navštívit Chvalín, pan učitel byl již po smrti. Ale zdejší krajina se zásluhou jeho bývalých žáků proměnila. Byly zde mimo jiné vysázeny různé stromy, vysušeny močály a opraveny špatně schůdné

cesty. Z větší prózy je známá *Pohorská vesnice* a vrcholem tvorby Němcové je každopádně *Babička*, u které došlo i k dvojímu filmovému zpracování. Čtenář i filmový divák může v *Babičce* vyzorovat mnohé. Je poetická, je v ní kus melancholie, zdá se být i pohádková, idylická, harmonická, působí vlastenecky a v neposlední řadě líčí barvitě přírodu venkova a jeho lidové tradice.

Závěrem bych rád uvedl, že v díle Boženy Němcové spatřuji určitého svobodného ducha autorky, zároveň i její sociální citění a též jsou v něm krom lásky patrné i prvky křesťanského krajhumanismu, ale i trocha melancholie. V líčení přírody může spisovatelka směle konkurovat i Jindřichu Šimonovi Baarovi. V současné době, kdy nás různá média zahlcují tvorbou, která je leckdy naplněna např. Hitlerovým životopisem, kriminalitou, vulgarismy i bezohledností, působí dílo Boženy Němcové doslova jako „průzračný pramen z dobře ukryté studánky“. V jednom z pořadů v ČT o Boženě Němcové zazněla otázka, co by asi dělala tato významná spisovatelka v dnešní době. Rozhodně si nemyslím, že by se např. uvažovala u stromu jako ekologická aktivistka, jak zde bylo i zmíněno. Spíše si myslím, že by se věnovala zachycování příběhů různých lidí, popisovala by přírodu i nešvary v ní a překládala by to, co by si sama vybrala od zahraničních autorů. V době, kdy je naše planeta postižena různými negativními ekologickými jevy, válečnými i náboženskými konflikty, nemocemi jako je např. současný pandemický koronavirus, si myslím, že četba či vizualizace pozitivně hodnotných děl je nanejvýš prospěšná. To se týká i díla naší přední významné spisovatelky.

Mandarín z Kardašovy Řečice

Zdroj: Lidové noviny (14. 12. 2019), autor Jiří Peňás

Biolog, filozof a spisovatel Stanislav Komárek (1958) sepsal vzpomínky poměrně brzy: bylo mu teprve šedesát. Pojal je ovšem jinak, než jsme u memoárů zvyklí.

Stanislav Komárek v úvodu svých dvojdílných pamětí Města a městečka píše, že jsou určeny především mladým lidem, kteří už nevědí, jak věci byly, neboť doba, kdy něco věděli, jako samozřejmost „všichni“ a kdy už to neví „nikdo“, se „překlápá překvapivě rychle“. K sepsání memoárů tedy přistoupil ve věku, kdy ještě zcela nenastalo stáří, které hrozí upovídaností a jinými projevy, ale zároveň už se přece jen čas nachyluje. A tak zatímco v oblíbené Číně by mandarín vzal do ruky štětec, on sedne k počítači a počne se ohlížet.

Proměny 20. století

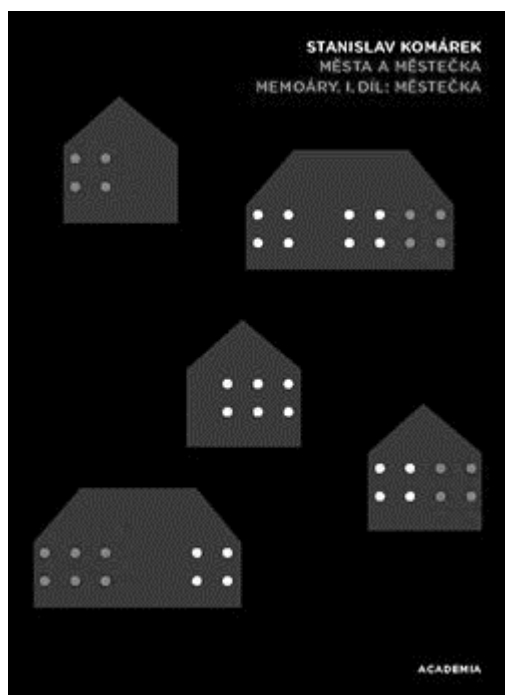
A svůj život sice popíše důkladně, avšak nepojímá ho jen coby osobní příběh, ale jako předpoklad k popsání světa, „jaký byl“. A protože Komárek je učenec – přestože jak sám píše, spíše „starého typu“ -, kterého zajímá, jak věci „jsou“ a jak fungují, chce je také „osvětlit“ a kategorizovat.

Na svět pohlíží jako na něco nesmírně podivného a rozmanitého, ale co v podstatě lze pochopit, roztrždit a porovnat. Chce najít souvislosti (a to často velmi nečekaně, jak se na Jungova vyznavače sluší) a umět je překvapivě a srozumitelně vyložit. Proto jsou jeho paměti především obrazem světa, kterému se lze stále divit a něco v něm objevovat.

Není to svět nějakých nezbadatelných sil, nějakého mámení, nějakého subjektivního pocíťování. A není to ani svět nacpaný do vzorců nějaké vševysvětlující ideologie. V celkovém rozsahu dvakrát šesti set stran Komárek vytváří panoramatický obraz světa, jenž se pomalu propadá do zapomnění. Což je škoda, protože to byl zajímavý (a taky hezky krvavý) věk, to 20. století. Stojí za to si všimnout, že se společnost proměňovala, a to nejen historickými událostmi, ale také mentálně i hodnotově. Je to svět viděný a zažitý okem bystrého (někdy bych řekl „geniálního“) pozorovatele, čtenáře a naslouchatele, vzdělaného přírodovědce s literárními zájmy a talentem. Při četbě takové knihy si člověk uvědomí, jak bylo báječné, když beletrii ještě psali vzdělání a v mnoha oborech poučení muži, kteří se vydávali do světů (třeba jen teoreticky) na dobrodružné výpravy, jež svobodně popisovali.

Stanislav Komárek (foto: MAFRA)

Kniha Města a městečka (foto: Academia)

Z Jindřichohradecka do Vídně

Název Města a městečka je variantou tradičního kosmu a mikrokosmu a zároveň i dvěma stupni Komárkovy životní cesty.

První díl Městečka odpovídá dětství v Kardašově Řečici a gymnaziálnímu studiu v Jindřichově Hradci, tedy v jihočeském milieu, které líčí v širokém záběru od konce 19. století. Tato část má výrazně etnografický charakter a je obrazem životního stylu (návyků, obživy, stravování, rodiny, zdravotědy, samozřejmě zvířat etc.) očima sociobiologa či prostě pozorného a zvědavého zkoumatele. Klíčové historické události a etapy (jak ty, které zažil jen z vyprávění a z četby: 1918, první republika, okupace, komunistická diktatura..., tak ty, jež už viděl očima malého zvědavého pozorovatele) jsou popsány brilantně. Zvlášť skvělý je esej o normalizaci, kterou již ovšem zažil v plném vědomí. Postupně se v prvním díle rodí zvláštní chlapec, který nalezne útočiště ve světě mŕ, jež s vášní loví a sbírá, a na svět hledí zkoumavým dioptrickým zrakem, pronikajícím pod povrch věcí. Možná z něho šla trochu hrůza.

Druhý díl Města zahrnuje jeho odchod do Prahy na studia (1977), atmosféru na přírodovědecké fakultě, ukončení studií, získání modré knížky a emigraci do Vídně v roce 1983 – klasicky přes zájezd do Jugoslávie.

V 80. letech se tedy přeneseme do Rakouska, takže zomé pole je rozšířeno o poznání Západu a mnohé cesty, které emigrace umožní vykonat: vedle Číny si obzvlášť oblíbil Írán a Turecko, jeho postoj k islámu je snad i proto jaksi vstřícnější, což ovšem neznamená, že si neuvědomuje, že s ním je a bude potíž.

Ve Vídni se díky svým znalostem docela dobře uchytlí, i když ne natolik, aby se s radostí a elánem nevrátil v 90. roce do Prahy, kde zažije, jak píše, nejlepší a nejzajímavější desetiletí jeho života. Kapitoly o 90. letech kniha vrcholí a opět bych řekl, že patří k nejvýstižnějšímu, co bylo o těch časech napsáno.

Rokem 2000 podle Komárka začíná další věk: věk digitálně-narcistní nejistoty, na kterém je pro naši (západní) civilizaci nejpatričtější pomalý, ale jistý odchod ze scény, jisté vyvanutí – Společnost, jež se přestane reprodukovat, ani jinou perspektivu nemá. Je to možná škoda, ale tak to prostě chodí.

Šije celé Česko

Autor: Veronika Slaninová

Vtrhla sem nezvaná a nečekaná. Doba koronavirová. Ochranné pomůcky, zejména roušky, byly ze dne na den nesehnatelným zbožím. Ale to bychom nebyli praví Češi, abychom si neporadili. Ač vztahy mezi lidmi vypadají za běžných okolností všelijak, v době krize se ukáže to nejlepší v nás. Lidé se dokážou neuvěřitelně semknout, nezištně si pomáhat.

Pověstné zlaté české ručičky, schopnost udělat si legraci vždy a ze všeho a improvizací talent – to vše se nyní projevilo v plné síle. Národ v době krize nesložil ruce do klína, ale začal konat. Přesně podle textu notoricky známé písně z filmu Císařův pekař: „Ten umí to a ta zas tohle a všichni dohromady uděláme moc.“

Studenti nabídli hlídání nebo doučování dětí, mnoho dobrovolníků pomoc s nákupy. Kdo jen trochu může, šije roušky, kterých je kritický nedostatek. Kdo nešije, snaží se alespoň poskytnout materiál. Internet je plný návodů, videí, stříhů. Najednou přicházejí na řadu dávno zaprášené šicí stroje, zásoby látek po babičkách, ke slovu se hlásí lidová tvořivost. I já jsem se do šití pustila. Podobně, jako u nás, to asi vypadá v mnohých domácnostech. Pojďte tedy nahlédnout.

Doposud jsem kromě založení záclon nikdy nic neušila, proto stojím před novou výzvou. Kdyby jsem k narozeninám dostala krásný šicí stroj, konečně mám příležitost naučit se s ním zacházet. V hlavě mi okamžitě naskočí oblíbená věta mého táty: V tomhle domě je všechno, jenom vědět, kde.

Šicí stroj jsem objevila celkem rychle. Návod k němu už nikoliv. Látky tu také někde budou.

Prohrabávám ve sklepe nepopsané krabice (už vím, na čem je potřeba pečlivěji zapracovat) a nacházím dvoje klíče, dávno oplakaná razítka na marcipán a platební kartu, o které jsem si myslela, že mi byla ukradena. Látky nakonec nebyly v krabici, ale v tašce, navíc v úplně jiné místnosti.

Stroj jsem postavila na stůl a začala zápasit s navlékáním nití. Bez návodu to šlo ztuha, byla to napínávací detektivka plná pokusů a omylů. Nakonec se ale přeci jen zadařilo. Dobrá, jdu tedy sešít jednotlivé díly roušky. Nic na tom není, na videu to vypadalo velmi jednoduše. Snažím se tu ušítou věc obrátit naruby a nasadit na obličej. Nejde to. Sešila jsem úplně špatné strany a místo roušky vznikla prapodivná ponožka. Druhý pokus už byl lepší, rouška měla správný tvar. Ale ukázalo se, že když v návodu říkali: „Položíme líc na líc a sešijeme“, tak to mělo svůj důvod. Otlaky od švu na nose prostě nechcete. Třetí pokus. Oalááá! Krásná rouška je na světě! Ještě by to chtělo „vytunit“, aby dobře seděla na nose. Ideální by byl drát. Kde jinde ho hledat než v těch nepopsaných krabicích. A ještě třetí cesta do sklepa – pro štipáčky a kulaté kleštičky. Po zbytek karantény se nudit nebudu, třídění rozházených věcí zpátky do

krabic a jejich popisování bude zábavou na dlouhé hodiny.

Využitelná plocha na jídelním stole se na mnoho dní výrazně zmenšila. Žehlicí prkno je vyčleněné výhradně pro látky na roušky, vyprané prádlo se kupí ve velkých taškách vedle něj. Ani mi to nevadí, tepláky se nemačkají a pyžama nažehlená být nemusí. Karanténa má i svoje výhody, spotřeba oblečení je minimální.

Prvních pár roušek pouštím do světa. Reakce obdarovaných jsou až dojemné. Nic za ně nechci, přesto dostávám. Dostávám radost, úsměvy, upřímné díky a občas i látky na šití dalších roušek. Funguje i výměnný obchod mezi švadlenkami – za látky tkaloun, za tkaloun nitě. Brilantní spolupráce.

Postupem času, jak se s nošením roušek sžíváme, objevují další a další výhody, které tento nový doplněk přináší. Mnoho dam výrazně ušetří za rtěnky. Akné se stává méně viditelným. Mák mezi zuby také už nikoho nepohorší. Česneku můžete jíst, kolik chcete. Jeho odér pak budete v roušce čichat jen vy sami. Můžete být prakticky okamžitě o víc než půlku obličejů hezčí. Když Vám pod rouškou potichu ujede nějaký pepřený výraz, je velká pravděpodobnost, že si toho protistrana

nevšimne. Kuřáci vykouří méně cigaret. S rouškou se špatně jí i pije, je to nová šance pro hubnoucí předsevzetí, když se to nepodařilo v lednu. A když se to nepodaří ani nyní, nevadí, v roušce beztak není vidět, kolik brad vlastně máte. Psi nyní pociťují zadostiučinění, konečně musí náhubky nosit i jejich páníčci. Výhod tedy vidím mnohem více než nevýhod.

A všimli jste si, že když už se lidé potkají, umějí najednou komunikovat očima? Nejprve tápou, koho to vlastně potkali. Soustředí se jeden na druhého. Když se konečně poznají, úsměv vyjádřený očima je možná ještě zářivější než ten klasický.

Na závěr mi dovoluť ocitovat našeho velikána, Járu Cimmana. Ve hře Dobytí severního pólu

zazněla nadčasová píseň proti trdomyslnosti. Karanténa má s polární nocí mnoho společného.

Pusťte si píseň na youtube, shlédněte klidně i celou hru a hned Vám bude lépe. Náš národ má velkou výhodu v tom, že si umí dělat legraci ze všeho a za všech okolností. Vtipů je plný internet, zasmějte se jim. Však to společně zvládneme.

Píseň proti trdomyslnosti (zkrácená verze)

Polární noc
má zvláštní moc,
každého přepadne smutek.

Němec i Břít,
křesťan i žid,
každý by nejradši utek.

Ba i ti šikovní Žaponci
se silami jsou na konci,
jen jeden z národů neskoná,
hrůzy severu slavně překoná.

tam, kde hynou vlci,
tam, kde hynou sobi,
Čech se přizpůsobí!

Divadelní spolek J. K. Tyl

Řečičtí divadelníci slavili

Autor: Petr Nekut

V letošním roce si naše ochotnické divadlo připomíná významné výročí, jakým jistě je 150 let od založení divadelního spolku.

Na vlně obrozeneckého úsilí i hospodářského rozmachu města se koncem padesátých let devatenáctého století začíná rozvíjet i život kulturní a společenský a zejména zásluhou pátera Fortunáta je založen pěvecký spolek, knihovna, postavena nová škola a začíná se hrát i ochotnické divadlo, které si v roce 1870 založilo i svůj vlastní spolek. Mezi prvními členy spolku pak jsou jména Lustig, Březina, Hermanová, Špera či Chmelařová. Spolek má od začátku kromě vlastní inscenační činnosti bohatý život spolkový, pořádá plesy, zahradní slavnosti, výlety po okolí a má i vlastní ochotnickou čítárnu. Divadelní život ve spolku se během ubíhajících let měnil, úspěšná a bohatá éra, mezi něž patřila doba první republiky a paradoxně i okupace, během níž bylo sehráno 50 her, byla střídána

Strakonický dudák – 1954 (foto: archiv DS J. K. Tyla)

léty méně úspěšnými až krizovými. Mezi ně patří rok 1950, kdy byl divadelní spolek zrušen a zařazen pod osvětovou besedu, což se negativně odrazilo u starších členů souboru a byl to začátek krize ochotnického divadla v našem městě. Divadelní kořeny však byly velmi pevné a po roce 1956 se ochotnické divadlo rozjelo na plné obrátky, objevily se hned čtyři soubory a v roce 1959 vyhrává spolek s hrou Trójané přehlídku Šrámkův Písek. Úspěšné období je pak opět střídáno obdobími stagnace a v roce stého výročí založení spolku – 1970, není sehrána žádná inscenace ani připomenuto výročí jakkoli jinak.

O Měsíčníku, Slunečníku a Větrníku – 1979 (foto: archiv DS J. K. Tyla)

V sedmdesátých letech je pak uvedeno několik her politických, což většinu členů spíše odradilo a obrát nastává v roce 1979, kdy je uvedena pohádka O Slunečníku a s různými přestávkami soubor pokračuje i v dalších letech. Z poválečné doby bych chtěl připomenout jména paní Kafuřkové, Skočdopolové, Brože, Dvořáka či Slámy a z poslední doby pak manžele Žižkovy a J. Vlkovou. V devadesátých letech je pak spolek posílen o celou řadu nových mladých členů a veze se na úspěšné vlně. Kromě řady vlastních inscenací se podílí na bohatém kulturním a společenském životě města, pořádá plesy, připomíná si různá výročí, vydává publikace, či CD vlastních divadelních písní. Město pak spolek všemožně podporuje, zrekonstruovalo kulturní dům a vybavilo ho potřebnou jevištní technikou a spolek zde našel svůj nový domov.

Ke stopadesátému výročí pak uspořádal spolek slavnostní galavečer dne 21. února, na který pozval všechny bývalé členy, příznivce, okolní soubory i své diváky, aby společně oslavili toto výročí. Ve slavnostně připraveném a zejména členkami souboru vyzdobeném sále našeho kulturního domu zde nechyběla tabula z bývalých her, kulisy a artefakty z některých představení a zejména výstava z historie spolku, se pak sešlo na 200 hostů, kteří si užili příjemné atmosféry, dobrého občerstvení i hudebního doprovodu.

Po několika projevech došlo na ocenění zasloužilých členů souboru, z nichž největší aplaus měl ten nejstarší – Stanislav Červenka. Po křtu divadelních písniček Petra Žižky se zábava rozjela naplno.

Chtěl bych ocenit práci všech, kteří se na přípravě této vydařené akce podíleli svou prací či přípravou bohatého občerstvení – rautu a zejména pak manželů Englických, kteří odvedli největší kus práce a dali celé akci výraznou tvář. Není to však zdaleka jediná připomínka stopadesátiletého výročí divadelní spolku, připravuje se jarní premiéra hry Ženy Jindřicha VIII., vydání knihy o řečickém divadle a reprízování úspěšných her Vodníků na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou a okolních obcích. Řečické divadlo zkrátka žije a my všichni z toho máme radost a těšíme se na další divadelní akce.

Vodníci slavili úspěch na Dačickém kejklování

Autor: Tomáš Englický

V letošním roce se ochotníci z Kardašovy Řečice účastnili již podruhé postupové Jihočeské přehlídky amatérských divadel Dačické kejklování. Pro tuto přehlídku se divadelníci rozhodli oprášit úspěšnou autorskou inscenaci Vodníci v Řečici. Týden před samotným kejklváním byli Vodníci sehráni v pátek 28. 2. 2020 v Roudné u Soběslavi v nově zrekonstruovaném komunitním centru a v sobotu 29. 2. v Deštné. Obě představení byla divácky úspěšná a protagonistům pomohla hladce znovu vplout do svých rolí a připravit se tak na Dačické kejklování.

Řečičtí ochotníci převzali ocenění v Dačicích (foto: Dačické kejklování)

V sobotu 7. 3. Vodníci vystoupili na prknech dačického kulturního domu Beseda se svou inscenací. Šešlo se zhruba na 100 diváků, mezi nimiž byli nejen členové poroty, ale i členové ostatních divadelních souborů, kteří na přehlídce také vystupovali. Kromě řečických se kejklování zúčastnili: DS Tyl Dačice, DS J. K. Tyl České Budějovice, SDO v Blatné, Bechyňský DS Lužnice, Divadlo Čejetice, DS Vojan Studená a Prácheňská scéna v Písku. Představení Vodníci v Řečici bylo publikem velmi dobře přijato, a i reakce odborné poroty v následujícím rozboru byla až na některé výtky příznivá. Nejlépe názor poroty vystihuje výňatek z článku jejího člena, divadelního publicisty, kritika a novináře Ladislava Vrchovského: „Divadelní soubor J.K. Tyl Kardašova Řečice se přijel pochubit autorskou hrou členů souboru Tomáše Englického a Karla Zaviačiče Vodníci v Řečici. Autoři se nechali inspirovat řadou děl s vodnickou tematikou

Rusalkou počínaje a Koncem vodníků v Čechách konče. Nechyběla témata dotýkající se ekologie i politické satiry. Byť se na plakátech objevila divácká adresa pro děti i dospělé, jednalo se spíše o kus určený publiku od patnácti let výše (byť není řečeno, že některé sporadické jednotlivosti objevivší se na jevišti nemohly zaujmout i pobavit i děti předškolního věku). Interpretačně nadprůměrně disponovaný soubor složený ze zkušených a talentovaných divadelníků odevzdal velký kus poctivé divadelní práce, dodržel vysokou míru vkusu a vskutku pobavil publikum inscenací balancující mezi žánry komedie a kabaretu. Objevily se i velmi nadprůměrné herecké a také pěvecké výkony.“ (portál Amatérská scéna: <http://www.amaterskascena.cz/>; článek: V Dačicích se s komediemi roztrhl pytel).

Po odehrání svého kusu ještě někteří členové ansámblu shlédli

také divadla svých kolegů a navazovali kontakty s ostatními soubory. V neděli 8. března v podvečerních hodinách byla přehlídka v Dačicích zakončena slavnostním vyhlášením výsledků a předáním cen. Řečičtí ochotníci hrdě obhájili výsledek z loňského roku, tedy tři čestná uznání a jedna cena poroty. Čestné uznání získal soubor za výpravu hry (scéna, kostýmy, hudba) a dále jej získal Jan Svoboda za roli vodníka Aloise Vokouna a Dana Žížková za roli rychtářky Václavy Vodrážkové. Nejvyšším oceněním, tj. cenou poroty byl vyznamenán Stanislav Červenka za roli faráře Vrchlického. Přestože Vodníci v Řečici nebyli nominováni do Národní přehlídky Volyně, mají ze svého úspěchu velkou radost, gratulují souborům z Čejetic a Bechyně k postupu a už teď se těší na Dačické kejklování 2021.

Divadlu zdar!

Rok řečického divadla započal!

Autor: Tomáš Englický,

Divadelníci ochotnického spolku J. K. Tyl mají v letošním roce 2020 skutečně co oslavovat. Uběhlo totiž právě 150 let od založení divadelního spolku. K tomuto jubileu chystají ochotníci celou řadou akcí a celý rok pak bude vskutku „Rokem divadla v Kardašově Řečici“.

Zahájení oslav proběhlo 21. března na takzvaném Galavečeru – Setkání divadelníků a přátel divadla. Celý večer započal o devatenácté hodině večerní, kdy se sál kulturního domu v Kardašově Řečici pomalu začal plnit hosty. Kromě činných členů divadelního spolku, kterých je zhruba 50, to byli také emeritní ochotníci, dále lidé, kteří si před léty zahráli, ochotníci ze spřátelených divadelních spolků z Dešné a Jindřichova Hradce, věrní diváci, zájemci o divadlo a kulturu v našem městě vůbec, zkrátka všichni naladěni připít divadelnímu spolku ke 150. narozeninám. A připítek na sebe nenechal dlouho čekat. Krátce před 20. hodinou byl rok divadla zahájen moderátorem Karlem

Slámou, předsedou kulturní komise a členem DS. Po zahájení následoval projev Petra Nekuta, starosty města a člena výboru DS, který vyzdvihl bohatou historii divadla v Kardašově Řečici a také důležitost dobrého fungování spolku pro kulturní život města. Trio řečníků uzavřel Tomáš Englický, předseda spolku, který mluvil o dalších akcích v jubilejním roce a zmínil budoucnost spolku. Poté již bouchl sekt a všichni přítomní připili na úspěchy Divadelního spolku J. K. Tyl.

Hosté se bavili v družné náladě. K tanci a poslechu hrála hudební skupina Baret, v níž účinkují také tři členové DS. Požitky gastronomické si mohl každý dopřát u pečlivě připraveného rautu s chlebičky od paní Janečkové a rozličnými

sladkými i slanými chufovkami připravenými členkami DS.

Před devátou hodinou večerní pak nastal klíčový okamžik celého večera, a to vyznamenání zasloužilých členů DS. Vyznamenání za mimořádný a dlouholetý přínos v oblasti herectví byli: Zdena Kubičková, Petr Nekut, Jan Pomije, Eliška Vítová a Jan Vodrážka. Oceněním za mimořádný přínos v oblasti líčení a masek byla dekorována Hana Staňková. Za celoživotní přínos divadlu byla vyznamenána Marie Loulová (herečka, inspicientka a suflérka) a Petr Žížka (hudební skladatel, osvětlovač a divadelní technik). Vyznamenání za režii obdrželi Iva Nováková, Václav Roubík, Soňa Svobodová, Jaroslava Vlková a Karel Zaviačič. Speciální cenu za

celoživotní mistrovství a gratulační dopis ministra kultury obdržel doyen řečických divadelníků Stanislav Červenka, který v Kardašově Řečici hraje divadlo pravidelně od roku 1956 (před tím působil jako ochotník v rodných Nítovicích).

Iva Nováková přebírá významnění (foto: N. Semerád)

V průběhu večera mohli hosté navštívit prostor vinárny, kde byla dočasně instalována výstava o historii řečického divadla. Základní osu výstavy tvořily bannery s popisky jednotlivých historických etap ochotnického divadla v KŘ doplněné fotografiemi a zajímavostmi z vybraných divadelních her. Výstava pak byla dále tvořena autentickými plakáty, vybranými zajímavými rekvizitami, kulisami i kostýmy z depozitáře DS. Samozřejmě nemohly chybět poháry a diplomy, které ochotníci získali během let na nejrůznějších přehlídkách a soutěžích. Kdo by

měl ještě zájem si výstavu v kulturním domě prohlédnout, tak bude možnost 3. dubna 2020 na již čtrnáctém Vzpomínkovém promítání pořádaném AV studiem Jindřichův Hradec.

Příležitost ke zdravici pak dostali zástupci spřátelených spolků. První promluvila Sabina Langerová, režisérka DS Jablonský z Jindřichova Hradce, která ve své řeči projevila přání další spolupráce mezi hradeckými a řečickými ochotníky. Jako druhý pak pronesl svou řeč Jozef Jusko, režisér z Deštné, který podtrhl důležitost přilákání mladé generace k divadlu.

Vyvrcholením večera pak byl křest CD s divadelními písničkami Petra Žižky. Sám autor, jehož některé písničky se staly doslova hity, vyzval ke křtu svého díla postavu z v Kardašově Řečici oblíbené hry, Jak přišla basa do Nebe, basistu Tuláčka. Nikdo jiný, než ostřílený muzikant nemohl mít z hudební tvorby větší radost a upřímně CD-ěčku popřát. Nu a nikdo jiný, než Stanislav Červenka nemohl Tuláčka ztvárnit. Vždyť ho hrál v roce 1957, 1986 i 2000. A i nyní v roce 2020 se své role, byť zkrácené, ujal s takovou grácií a umem, že si vysloužil potlesk vestoje. Zábava nabírala na obrátkách a ve zbytku večera se pak především tančilo za tónu Baretu.

Eliška Vltavá přebírá významnění (foto: N. Semerád)

Řečičtí ochotníci děkují všem hostům za účast a za velmi milé a příjemné zahájení Roku divadla, v rámci, kterého vás srdečně zveme na další akce. Tou nejbližší měla být premiéra představení Ženy Jindřicha VIII aneb Chudák Králem, které mělo být inscenováno 24. a 25. dubna 2020. Premiéra byla z důvodu aktuální pandemie koronaviru přesunuta na říjen roku 2020. Dále se připravuje repríza představení Naši furianti, které bude sehráno v Týně nad Vltavou na otáčivém hledišti a to třikrát 23. – 25. června 2020 (pokud nedorazí ke změně kvůli koronaviru..). Další akce bude v měsíci říjnu, a to beseda o historii řečického divadla spojená s křtem připravované publikace na toto téma.

Divadlu zdar!

Ženy Jindřicha VIII

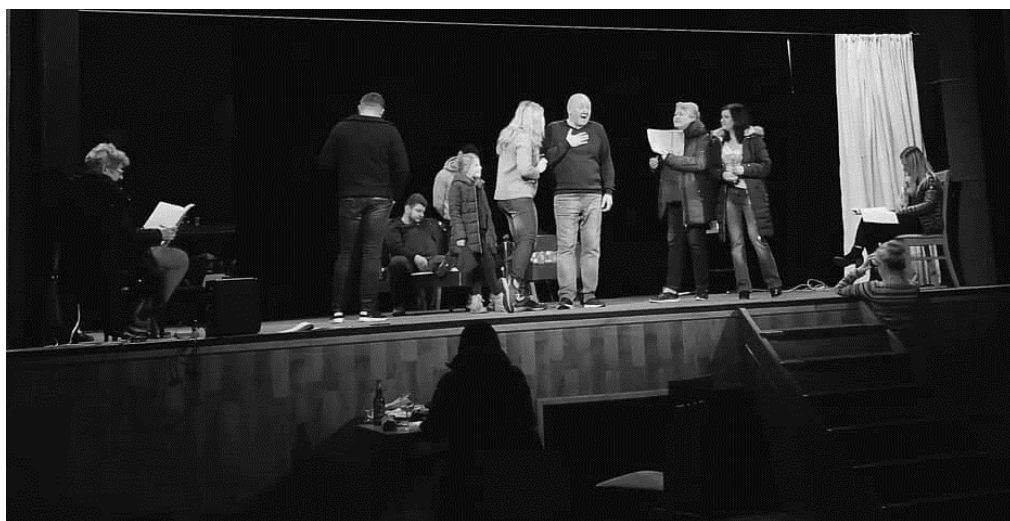
Autor: Barbora Volfová

Jak již možná víte, náš divadelní spolek v tomto roce slaví kulaté výročí. Letos je to přesně 150 let od založení, proto přípravy na oslavení tohoto jubilea započaly již v minulém roce. Přichystali jsme si proto pro své publikum novou divadelní hru s názvem Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král(em), kterou jsme začali zkoušet již od října 2019. Jedná se o historickou komedii o známém anglickém králi Jindřichovi VIII., který touží zplodit syna, následníka trůnu, což způsobuje spoustu úsměvných situací. Ať už díky jeho plejádě žen či díky zrádnému rádci, který na něj připravuje lest v podobě jeho dvojníka. Zkoušení této hry tedy začalo v plném proudu dvakrát týdně, začaly se šít kostýmy, stavět kulisy a všechno pomalu šlo k tomu, že 24. dubna se světu představíme. Bohužel však v momentě, kdy jsme pomalu finišovali v našem půlročním snažení, museli jsme celou naši činnost kvůli pandemii koronaviru v březnu přerušit. Shodli jsme se proto na tom, že premiéru přeložíme, a to konkrétně na říjen 2020. Věříme, že do této doby se situace již uklidní a my se vám budeme moci představit tak, jak jsme si celou dobu přáli.

A jak se jinak máme? Zkoušení nás moc baví, protože na každé takové zkoušce zažijeme plno legrace a zábavy. Přebrepty a přeřeky, které z některých jedinců občas vypadnou nás dostávají do kolen. Nebojte, vše si pečlivě zapisujeme a jednou ty zákulisní větičky zveřejníme, tak se máte na co těšit. Teď se nám ale stýská. Stýská se nám po zkoušení, stýská se nám po dobrůtkách, které se na zkoušky nosí, aby se dobře zkoušelo. Stýská se nám po skleničce vínka, kterou si po úspěšné zkoušce všichni společně dáváme. Stýská se nám po sobě, protože jsme bezva parta stejně naladěných divadelních bláznů. Ale nemyslete si, že nás naše režisérka nechává v tuto dobu, kdy nemůžeme zkoušet, jen tak zahálet. Vymyslela pro nás soutěž a zkouší naši ostražitost, jak se orientujeme ve scénáři. Každý den posílá sms zprávou otázku, týkající se textu a ta okamžitě ukáže, jak se kdo orientuje ve scénáři. My musíme obratem odepsat správnou odpověď a běda tomu, kdo odpoví špatně. Ale protože jsme lid soutěživý a hravý, snažíme se, odpovídáme, a hlavně nás to v této složité době baví.

A co nás teď čeká? Velké těšení. Těšíme se na sebe, až zase budeme moct zkoušet. Těšíme se na nádherné kostýmy, které se pro nás až v Lišově šijí. Těšíme se na kulisy, hudbu a divadelní světla. A na co se hlavně těšíme? Těšíme se, až před vás na jevišti předstoupí samotný král Jindřich VIII. všechny jeho ženy, chůvy, rádce a služebnictvo. Až se vám v celé parádě ukáží majitelé hospody U Jindřicha – sám hospodský Jindra se svou ženou Annou a neposednými dětmi. Těšíme se, až budete svědky toho, jak se mění jedna scéna za druhou a naši herci se bravurně sem a tam proplétají scénářem, jak to dělá správné ochotnické divadlo.

Divadelní zkouška (foto: B. Volfová)

Sledovat nás můžete meziřím na našich sociálních sítích, a to buď na Instagramu pod účtem @divadlo_recice, na facebook.com/divadlorecice či přímo na našich webových stránkách divadlorecice.cz. Děkujeme za vaši přízeň, opatrujte se a my se na vás budeme těšit při premiéře v říjnu 2020.

Sbor dobrovolných hasičů

Zásahy Jednotky sboru dobrovolných hasičů Kardašova Řečice

Dne **4. 2.** v 7:28 vyjela jednotka k padlému stromu přes komunikaci. Jednalo se o strom na silnici směrem na Višňovou. Členové jednotky strom odklidili ze silnice a v 8:26 se vrátili zpět na základnu.

Dne **10. 2.** ve 13:15 vyjeli hasiči ke dvěma spadlým stromům. Jeden byl spadlý přes komunikaci směr J. Hradec a druhý směrem na Pluhův Ždár. Ve 13:50 se jednotka vrátila zpět na základnu.

Dne **10. 2.** v 17:01 vyjela jednotka k dalším událostem souvisejícím se silným větrem. Jednalo se o několik popadaných stromů v okolí K. Řečice a spadlé části střechy (trámy, plechy) na komunikaci. Po odklizení všech překážek z komunikací (v 18:03) se jednotka vrátila zpět na základnu.

Dne **21. 2.** v 7:55 vyjela jednotka k požáru do Višňové. Jednalo se o požár komínu.

Zásah řečických hasičů (foto: SDH KŘ)

Sbor dobrovolných hasičů Kardašova Řečice

si Vás dovoluje pozvat na 13. ročník hasičské soutěže

„O pohár starosty města“

a večerní taneční zábavu

Kdy: **13.6.2020**

Kde: zadní fotbalové hřiště

Začátek soutěže: 16:00 (děti, ženy, muži)

K tanci a poslechu zahraje kapela CRASH

Občerstvení bude zajištěno. Vstupné zdarma.

Těšíme se na vaši účast a přejeme mnoho sportovních a kulturních zážitků.

Nová hasičská zbrojnice v ulici Veselého (foto: K. Ječný)

Mysliverký spolek Čihadlo Kardašova Řečice

Mysliverký spolek Čihadlo v loňském roce

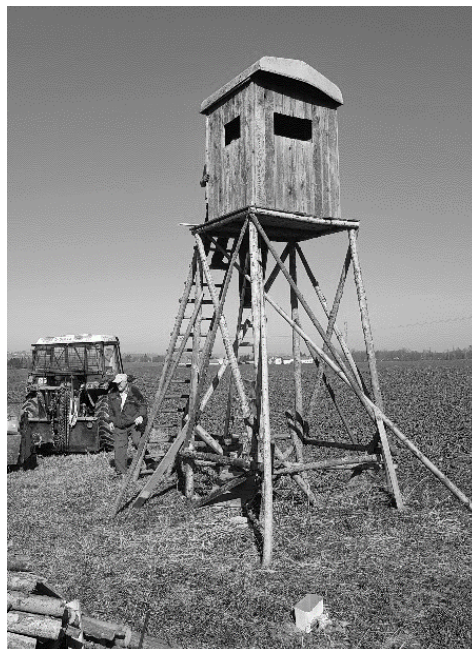
Autor: Aleš Maxa (předseda spolku)

Do nového roku jsme se sice přehouppli již před několika měsíci, přesto bych rád v krátkosti uplynulý rok za náš mysliverký spolek dodatečně shrnul.

Loňský rok začal pro nás myslivce typicky – přikrmováním zvěře během zimních měsíců. I když v posledních letech již není zima tak mrazivá a s takovým množstvím sněhu, přesto se snažíme v zimním období pomoci především srnčí zvěři – usušenou tzv. letninou (kopřivy a maliník) či šrotem bohatým na minerály a živiny, který speciálně pro tyto účely nakupujeme.

Díky semennému roku dubů a buků v předloňském roce jsme v jarních měsících zaznamenali velký nárůst počtu černé zvěře. Černá zvěř v tomto období vysoké konzumace žaludů a bukvic následně vyhledává především myši, jejichž konzumace jí zajišťuje přísun potřebných živočišných bílkovin. Naše aktivity v těchto měsících se tak zaměřily právě na louky, kde jsme se naší přítomností či lovem snažili černou zvěř z těchto ploch vyhánět a v rámci možností tak minimalizovat zde vznikající škody.

Během pravidelného květnového setkání u mohyly T. G. Masaryka v Babkách jsme se jako myslivci zapojili poprvé – náš mladý trubač Vojta Maxa pro návštěvníky akce zatroubil na lesnici vybrané lovecké signály.

Vyřezaná socha mnicha od Jana Ambrože (foto: A. Maxa)

Loňský ročník Mysliverkých slavností se nám opět vydařil – myslím si, že odhadovaný počet 400 návštěvníků je naší dobrou vizitkou, ale i závazkem do budoucnosti. A to nejen pro nás, ale i pro SDH Mnich. Bez vydatné pomoci místních hasičů bychom tuto akci v takovém rozsahu nezvládli zorganizovat. I jim patří velký dík za pomoc při organizaci této letní akce. Po loňském ročníku „zbyla“ v Mnichu motorovou pilou vyřezaná socha mnicha (velmi pěkný umělecký výtvor Jana Ambrože), která bude (nejen) obyvatelům Mnichu tuto akci připomínat. Letošní již 7. ročník je zatím stále plánován na 18. července, přestože zatím nevíme, jak se dále aktuální situace s koronavirem vyvine.

Od letních měsíců se naše lovecké aktivity zaměřily hlavně na pole s pšenicí a kukuřicí, kam se především z okolních posečených polí s řepkou začala stahovat černá zvěř. Dozrávající pšeničné klasy či kukuřice jsou magnetem pro tuto zvěř – bohužel větší celky polí nám její efektivní lov příliš neumožňují. Intenzivním lovem na těchto plochách se nám alespoň částečně podařilo větším škodám předejít.

Od konce loňského léta jsme se zaměřili na podrobné zaznamenávání srážek vozidel se zvěří na silnici na Jindřichův Hradec, přesně v úseku mezi koncem města a přejezdem „u Vobořila“ (před druhým odpočívadlem ve směru na J. Hradec). Snažíme se zaznamenávat, kolik kusů zvěře zde bylo sraženo, a to jak automobily, tak i vlakem. Od srpna do konce února jsme celkem zaznamenali 24 srážek, kdy byla usmrcena spárkatá zvěř, tedy srnčí, daňčí či černá. Pokud toto číslo zprůměrujeme na celý rok, dostaneme se na počet 40 až 50 kusů usmrcené zvěře. To jsou pouze kusy, které nám byly oznámeny. Bohužel další nemalý počet zvěře po srážkách uhynie, aniž bychom o tom věděli – zvěř z místa srážky odejde a uhynie opodál, nebo případ nám není nahlášen. Celkový počet usmrcené zvěře je těžké odhadnout, při hrubém odhadu se můžeme dostat až na cca 75–100 kusů za rok. Celý tento úsek silnice je dlouhý „pouze“ 3 km, přesto zde ztratíme pravděpodobně vyšší počet zvěře, než kolik se uloví během roku v celém našem revíru. Kromě finanční ztráty ve formě ušlého zisku za zvěřinu jde samozřejmě i o životy a utrpení sražené zvěře. Co je však nejvíce alarmující, je faktické nebezpečí pro všechny cestující ve vozích, kteří mohou být během srážek zraněni či dokonce usmrceni. Dalším negativním dopadem jsou i nemalé finanční škody spojené s poškozením vozidel.

Řada z nás si je tohoto nebezpečí jistě vědoma, neboť v tomto úseku je možno kolem cest sraženou zvěř často spatřit. Bohužel snaha řidičů snížit rychlost v tomto úseku je minimální a kvůli rovným úsekům silnice zde rychlost automobilů často přesahuje povolenou rychlost.

Naším cílem je tedy tyto střety zásadně snížit či minimalizovat. Jedním z částečných řešení byly námi instalované modré odrazky podél vozovky, které mají zvěř při pohybu přes vozovku zpomalit. Bohužel toto opatření nedosáhlo očekávaného výsledku. Proto s podporou Města Kardašova Řečice jednáme s Krajským úřadem v Českých Budějovicích o dalších možných alternativách, které by mohly mít účinnost v zabránění střetů výrazně vyšší.

Myslivecký spolek Čihadlo (foto: A. Maxa)

Během podzimní lovecké sezóny jsme zaznamenali jistou změnu oproti letům předchozím, a to kritický nedostatek vody jak v rybnících v našem revíru, tak v přírodě jako takové. Tento stav tak dopadá nejenom na rybáře na těchto rybnících hospodařících, ale i na vodní ptactvo a další vodní živočichy. Hospodaření s vodou v krajině bude další výzvou, která nás, myšleno celé lidstvo, čeká. S rostoucím suchem v přírodě a minimem srážek souvisí i kriticky přemnožený kůrovec a usychání lesních porostů. Tento fakt jistě zaznamenal každý návštěvník Babek.

Závěr roku patřil již klasicky založení krmelců především pro srnčí zvěř, i když v letošní „nezimě“ nebylo přikrmování pro přežití zimy zásadní. Náš spolek také uspořádal několik společných loveckých akcí na černou zvěř, přičemž ta poslední spojená s posezením s místními i přespolními v Mnichu byla příjemnou pomyslnou tečkou za kalendářním rokem.

Nenacházíme se v lehké situaci, nevíme, co vše nás v budoucích měsících ve spojitosti s koronavirem čeká. Některé naše plány jsme bohužel museli zrušit (např. zapojení v akci Myslivci uklízejí Česko či přednášku o české myslivosti pro veřejnost), další akce máme zatím s otazníkem. Kromě zmiňovaných mysliveckých slavností je to například i plán vyhledávat a zachraňovat srnčata během senosečí dronem s termovizí. Nejdůležitější však je, abychom celou tuto dobu všichni přečkali ve zdraví!

Za náš myslivecký spolek nám všem přeji, aby tato nelehká doba co nejdříve pominula a my se mohli ve zdraví a v pohodě opět setkávat.

Myslivečtí trubači (vlevo) a Myslivecké slavnosti v Mnichu v roce 2019 (vpravo) (foto: A. Maxa)

Škola a školka

Sedmáci na horách

Autor: Ludmila Čejková

Dne 8.3.2020 většina žáků ze sedmé třídy vyrazila na lyžařský výcvik. Drobná komplikace nastala hned na začátku. Čekali jsme na paní učitelku Jiřčkovou, které se rozbilo auto. Nakonec i ta dorazila a mohlo se vyrazit směr Kramolín. Po příjezdu jsme snědli oběd z vlastních zásob a vyrazili na svah. Rozdělili jsme se na 2 skupiny: ty, co již na lyžích stáli (do této skupiny jsem patřila i já) a na začátečníky. Překvapilo mne, že více bylo začátečníků. Kromě lyžování jsme také chodili na procházky a mohli jsme jít do bazénu.

Žáci 7. třídy na lyžařském výcviku (foto: Z. Michálek)

Na Lipně se mi líbilo. Počasí nám ale moc nepřálo a sníh se neustále zhoršoval. Také jídlo mi nechutnalo. Alespoň, že jsme pobyt nemuseli zkrátit kvůli karanténě.

Zápisy do 1. tříd

Autor: Jana Hýbková (ředitelka ZŠ a MŠ Kardašova Řečice)

Vzhledem k současné situaci se zápisy do 1. tříd ZŠ Kardašova Řečice uskuteční následovně:

1. **Termín se nemění**, stále platí pátek 3. 4. 2020, 14–17 hodin, vestibul ZŠ.
2. Zápis se uskuteční kombinací formy **elektronické a osobní** (samozřejmě bez účasti dětí!).
3. Elektronická část má především urychlit páteční osobní kontakt. Bude spočívat v tom, že rodičům budou elektronicky zaslány potřebné dokumenty, které vyplní a 3. 4. přinesou s sebou nebo (pokud nemají tiskárnu) pošlou vyplněné zpět, škola vytiskne a připraví k podpisu.
4. Je proto nutné, aby **všichni rodiče** ze spádové oblasti, jejichž děti se zápis týká (viz zveřejněný seznam), **kontaktovali školu na e-mailu** reditelka@zskrecice.cz, aby jim jednotlivě mohly být zaslány potřebné dokumenty. Rodiče, kteří mají starší dítě v ZŠ, mohou využít školní systém EduPage. Individuální komunikaci bude možné vše připravit tak, aby osobní kontakt bylo možné zredukovat na minimum či zcela vynechat.
5. Sledujte, prosím, **webové stránky** školy www.zskrecice.cz, kde se dozvíte více, včetně případných aktuálních informací.

- inzerce

**PALIVOVÉ
DŘEVO** za příznivé ceny
**Dovezeme
zdarma!**
www.expo-drevo.cz
Volejte: 774 532 901, 384 396 311, 608 902 420

FK Kardašova Řečice 1922

Mladší přípravka

12. 1. Zimní halová liga – Soběslav

Tento turnaj se nám moc nepovedl hlavně herně. U našich hráčů stále chybí větší vůle a snaha bojovat o lepší výsledek a přidat musíme ve všech fotbalových dovednostech.

2. 2. Halový turnaj v Kardašově Řečici, ročníky 2012 a mladší

Z důvodu epidemie chřipky, měli všechny týmy problémy se sestavou a pomáhaly si i staršími hráči, a to trošičku ovlivnilo turnaj. Naši hráči se rozjížděli hodně pomalu a první dva zápasy se vyloženě nepovedly, ale poté se naše hra zlepšila a až do konce jsme hráli dobře.

8. 2. Zimní halová liga – Soběslav

Další kolo zimní ligy patřilo z našeho pohledu zatím k nejpovedenějším a konečně jsme odehráli dobré zápasy. Zatím nás ještě sráží to, že dáváme velmi málo gólů a větší chuť se poprat o lepší výsledek. Zlepšení, ale bylo patrné.

15. 2. Halový turnaj v Nové Bystřici

Na turnaji okresních týmů jsme nezačali moc dobře a v úvodním zápase se nám moc nedařilo, ale potom se naše hra zlepšila a podařilo se nám odehrát vyrovnané zápasy, škoda jen, že se nám nedařilo proměňovat více brankových příležitostí.

Mladé řečické fotbalové naděje (foto: FK KŘ)

7. 3. Halový turnaj v Kardašově Řečice

Na domácím turnaji jsme se prezentovali bojovným výkonem, všichni se moc snažili a odehráli vyrovnané zápasy, i když výsledky nebyli nakonec příznivé, jsem s předvedenou hrou tentokrát spokojen.

Sestava mladší přípravy: Hrdlička M., Bartůněk J., Novák R., Pham Dux Hunh Honza, Tran Quang Bao Tom, Svobodníková N., Svobodník J., Hanzlík M., Hanzlík L., Vodička P., Sobotka T., Virt L., Honsa J., Michl M., Vístak A., Vístak M., Pham Martin

Nejlepší střelec: Vístak M.

Starší přípravka

12. 1. Zimní halová liga v Třeboni

Odehráli jsme zatím nejpovedenější turnaj na zimní lize a odměnou nám byl první získaný bod, a hlavně předvedená hra již snesla parametry turnaje. Nebýt již tradičně špatné koncovky mohli jsme dva zápasy, ve kterých jsme byli herně lepší, dotáhnout do vítězného konce.

2. 2. Zimní halová liga v Třeboni podruhé...

Z důvodu chřipkové epidemie se na závěrečný turnaj nedostavila dvě družstva, a tak jsme odehráli s každým soupeřem dva zápasy. Hra se nám tentokrát celkem dařila a je jen škoda, že jsme se takto neprezentovali po celou zimu.

Sestava starší přípravy: Šenold A., Šichta M., Musil O., Kodým J., Sedláček J., Pluhařík Z., Čáp A., Frýdl P., Velík K., Neugebauer T., Bartoš T., Novák H., Pražák M.

Nejlepší střelci: Pluhařík Z. a Šichta M.

Starší žáci

8. 2. Zimní halová liga v Dačicích

Odehráli jsme zatím nejlepší zápasy na zimní lize, a i samotní hráči měli z předvedeného výkonu dobrý pocit. Je třeba takovou hru předvádět častěji.

7. 3. Zimní liga – Dačice

Na poslední kolo zimní ligy jsme odjeli v oslabené sestavě, kdy nám chyběl brankář. Oba zápasy se nám herně moc nepovedly a soupeř byl vždy jasně lepší. Dobré je, že kluci, i když byl výsledek hodně nepříznivý, nic nezabalili a snažili se až do konce.

Sestava starších žáků: Vít O., Jirsa J., Šenold A., Čáp A., Musil O., Šergl J., Bína Š., Vácha J., Podzimek P., Frýdl P.

Nejlepší střele: Musil O.

SK Kardašova Řečice

15 let Aerobic Teamu Kardaška

Autor: Jana Müllerová

Počátek všeho byl v lednu roku 2005, kdy jsem začala pravidelně cvičit aerobic v tělocvičně místní základní školy. Na začátku toho všeho jsem byla já a asi deset děvčat, která si se mnou chodila pravidelně zacvičit. Postupem času se začal náš tým rozrůstat a v současné době máme už 42 členek. Náš tým je rozdělen na dvě skupiny. Na skupinu závodní, která se účastní nejrůznějších soutěží v aerobiku po celé republice a na tým přípravky, který se účastní se svým vystoupením společenských a sportovních akcí v K. Řečici.

Na samotném začátku jsme pravidelně každý pátek procvičovaly jen různé kroky z aerobiku a jednoduché sestavy a až později, asi půl roku na to, přišel nápad secvičit vystoupení a ukázat ho veřejnosti. S jedním nebo dvěma vystoupeními do roka jsme fungovaly až do roku 2010.

V roce 2010 nastal zlom a my jsme se rozhodly vyrazit s naší sestavou na úplně první závody v aerobiku. Secvičily jsme sestavu s názvem „Just dance“ a tenkrát jsme z osmi týmů obsadily šesté místo. Byly jsme opravdu hodně zklamané, ale díky těmto závodům jsme na sobě začaly více pracovat, více trénovat, a hlavně jsme zjistily, jak to vlastně na takových závodech chodí. A díky tomu všemu jsme již za rok na stejných závodech s naší sestavou „Tik tok“ obsadily úžasné druhé místo z 12ti týmů. To byl pro nás první opravdu velký úspěch. Jenže na první místo a radost z něj jsme si musely ještě rok počkat.

V roce 2012 jsme soutěžily se sestavou „Česká republika na letních olympijských hrách v Londýně 2012“ a tento rok jsme se dočkaly první zlaté medaile. Bylo to na semifinále soutěže „Děti fitness“ v Českých Budějovicích, kde jsme z pěti týmů obsadily úžasné první místo a zároveň postup do mezinárodního finále této soutěže do Prahy. O takovémhle úspěchu se nám do té doby nemohlo ani zdát, a to jsme ještě netušily, co přinese další rok – rok 2013 nám přinesl hned tři zlaté medaile, které jsme si vybojovaly se sestavou „Koncert Lady Gaga“. První místa jsme si přivezly ze závodů v Jindřichově Hradci, Českých Budějovicích a v Českém Krumlově. Tento rok jsme nasadily latku opravdu vysoko a také bylo velmi těžké na takový úspěch navázat.

V roce 2014 jsme soutěžily se sestavou „Karneval v Riu“ a tato sezóna pro nás nebyla moc úspěšná. Sice jsme získaly několik

druhých míst, ale první místo ani jedno.

Rok na to, v roce 2015, jsme se rozhodly o to víc zabojovat a se sestavou s názvem „Mr. Bean“ jsme slavily velký úspěch a zlaté medaile. Dokonce jsme tento rok soutěžily poprvé v profi kategorii, kde jsme také vyhrály zlatou medaili. První místo jsme si pak nakonec přivezly ze soutěží v Českých Budějovicích a v Českém Krumlově.

V roce 2016 jsme soutěžily se sestavou „Star wars“. Tato sezóna byla na úspěchy slabší než ta předchozí, ale i přes to se nám podařilo vysoutěžit si první místo na soutěži v Českém Krumlově.

Rok 2017 byl opět velmi úspěšný, soutěžily jsme se sestavou „Kamera klapka točíme!“ a opět se nám podařilo získat první místo na soutěži v Českých Budějovicích a v Praze. Zároveň se nám podařilo vyhrát páté místo z devíti týmů na republikovém finále soutěže „Děti fitness“.

Rok na to, tedy v roce 2018, jsme soutěžily se sestavou „Halloween“ a tato sezóna byla opravdu hodně úspěšná. Vyhráli jsme první místo na soutěži v Praze, Českých Budějovicích, Českém Krumlově a Říčanech u Prahy. Tato sezóna byla pro nás nejúspěšnější sezónou vůbec. To jsme však ještě netušily, že tyto velké úspěchy rok na to ještě překonáme.

V roce 2019 jsme soutěžily se sestavou „Charleston“ a tato sestava měla obrovský úspěch. Z osmi závodů jsme vyhráli 6x první místo – v Kutné Hoře, Milíně, Praze, Českých Budějovicích, Českém Krumlově a Říčanech u Prahy. A dokonce jsme na soutěži „Mia festival“ v Českých Budějovicích získaly cenu Absolutní vítěz. Tato cena se udílí týmu, který v dané soutěži získá ze všech zúčastněných týmů nejvíce bodů – a to se povedlo právě nám.

Letos jsme vyrazily do boje se sestavou s názvem „Srdcová královna“. Pro tohle téma jsme se nechaly inspirovat pohádkou Alenka v říši divů. Nechaly jsme si ušít nápadité kostýmy, vyrobily jsme si hrací karty jako rekvizity a nechaly jsme si vyrobit kulisy, abychom téma naší sestavy dovedly k dokonalosti. Máme za sebou zatím tři vystoupení na společenských akcích – např. Modelářský ples v K.Řečici a ples Vojska v Jindřichově Hradci a dvojce závody. V Českých Budějovicích se nám podařilo získat druhé místo ze čtyř týmů a v Milíně u Příbrami místo první. Závodní sezóna je teprve před námi, ale vzhledem k nepříznivé situaci u nás a ve světě vůbec nevíme, zda budeme moci letos ještě soutěžit. Uvidíme...

Za těch 15 let, co se věnuji dětskému aerobiku, jsme se posunuly opravdu hodně dopředu. Na začátku jsme cvičily hodinu týdně a nenacvičovaly jsme žádnou sestavu na vystoupení. Na začátku mě ani nenapadlo, že někdy pojedeme na nějakou soutěž, nebo že bychom ji snad mohly vyhrát. Všechno přicházelo postupně. Nikdy by mě nenapadlo, že budeme soutěžit na mezinárodní soutěži v Praze v Lucerně a že si odtud přivezeme dobré umístění. Každý rok se posouváme dopředu a každý rok se učíme něčemu novému. A já se každý rok snažím vymyslet sestavu, která bude alespoň o trochu lepší než ta předchozí. A taky věřím, že to tak bude. Za těch 15 let jsme se neskutečně vypracovaly a já jsme na „moje holky“ opravdu pyšná, protože jsou vážně skvělé. Teď už nám nezbývá nic jiného než doufat, abychom mohly s naší letošní sestavou ještě soutěžit. Snad se nám to povede...

Aerobic Team Kardaška (foto: J. Müllerová)

Slavia v Kardašově Řečici

Zprávy z odbočky

Autor: Marie Městecká (OP Slavia KŘ)

Odbočka přátel Slavia Kardašova Řečice uskutečnila výlet do muzea na výstavu dresů hráčů, kteří získali zlatý míč.

V místním hostinci členové podpořili tým Slavia Praha, který hrál s Dynamem České Budějovice. Dále se zúčastnili setkání odboček v Kamenici nad Lipou a také uspořádali poslední den v roce 2019 malou procházku zakončenou táborákem. Odbočka získala nové členy mladších ročníků.

Členové OP Slavia (foto: M. Městecká)

Zprávy od fanoušků FANS Kardaška

Autor: Josef Bursík (FANS Kardaška)

Odbočka přátel SK Slavia Praha FANS Kardaška si pro vás připravila přehled novinek ze své činnosti... A je to tady. Skončil zimní spánek a je tu znovu fotbal. A co se nám povedlo? O vánočních svátcích jsme uspořádali již čtvrtý ročník putování kolem našeho městečka. Tentokrát jsme zvolili trasu k Velkému rybníku, kde se několik otužilců vykouvalo. Přítomní je pak odměnili potleskem a dostali teplé občerstvení, bylo to hezké zpestření vánoční procházky. Už se těšíme na další ročník. Také už začala liga kopané a na první domácí utkání Slavie s Opavou jsme uskutečnili zájezd, kde jsme podpořili nově se tvořící mužstvo našeho týmu. Pokud nám koronavirus dovolí budou další zájezdy.

Otužilci z řad FANS Kardaška (foto: J. Bursík)

Lidé z Kardašovy Řečice

Radek Havlík – dobrovolník v Indii

Autor: Andrea Rejhonsová

Mgr. Radek Havlík bydlí v Nítovicích, pracuje v oblasti informačních technologií a příležitostně překládá a tlumočí z angličtiny.

Původním povoláním je učitelem tělocviku a zeměpisu. Ke této profesi se na několik měsíců vrátil během svého dobrovolnického působení v Indii.

Kdy a proč vás napadlo se něčeho takového zúčastnit? Co byl první impuls?

Prvním impulsem pro dobrovolnickou činnost pro mě byla dobrovolnická práce mojí dcery, která působila jako dětská lékařka v Nepálu a na Filipínách. Od ní jsem měl možnost dozvědět se více o tom, jak dobrovolnická práce funguje. Začal jsem aktivně vyhledávat možnosti, jak se zapojit do dobrovolnických aktivit v zahraničí. Našel jsem neziskovou organizaci Brontosauři v Himálajích, která organizuje dobrovolnické aktivity v severní horské oblasti Indie. Nazývá se Ladakh a říká se jí také Malý Tibet.

Radek Havlík na treku v Himálajích – Zaskar (foto: archiv R. Havlíka)

Co je agentura Brontosauři zač? Čím se zabývá?

Brontosauři v Himálajích se s pomocí dobrovolníků z České a Slovenské republiky starají o rozvoj základní školy ve vesnici Mulbekh. Škola slouží spádové oblasti se 3000 obyvateli, a má 250 dětí od 6 do 16 let v deseti třídách. Tato organizace začala v Mulbekhu působit v roce 2008, v současné době má v ČR 500 podporovatelů – ti to lidé pravidelně finančně přispívají na rozvoj školy. Kromě toho Brontosauři každoročně posílají do Mulbekhu skupinu tzv. prázdninových dobrovolníků. Tento rok tam přijelo 34 dobrovolníků. Jsou to většinou studenti nebo mladí lidé, kteří pracují s dětmi, vedou různé zájmové kroužky, pomáhají se stavbou školy apod. Školáci mají „velké“ prázdniny od poloviny prosince do března, kdy jsou v této oblasti velké mrazy, v létě se učí. Skupina dobrovolníků působí na místě vždy jeden měsíc. Kromě toho se v posledních letech začal rozvíjet program akademických dobrovolníků, tedy

českých učitelů, kteří pracují ve škole po dobu tří měsíců. Tito dobrovolníci jsou součástí učitelského sboru, učí podle běžného rozvrhu, a kromě toho pomáhají místním učitelům přenášet některé metody z českého prostředí do této školy.

Podrobné informace o činnosti Brontosaurů je možné získat na jejich webových stránkách www.brontosaurivhimalajich.cz nebo na jejich FB profilu.

Kdy a jak jste se k nim připojil?

Já jsem pracoval jako akademický dobrovolník tohoto programu a učil jsem v Mulbekhu

tělocvik od 1. srpna do 15. října minulého roku.

Záměrem ředitele školy bylo využít mého pobytu jednak pro přímé učení dětí ve všech třídách a současně s tím ke "koučování" nového učitele (předávat mu svoje znalosti a zkušenosti). Největší akcí v období mého působení byla příprava školní olympiády. Kromě vlastního tréninku atletických disciplín jako (běhy, skok daleký, skok vysoký, vrh koulí a šplh na laně), jsme s dětmi připravovali i venkovní hřiště – prostředí pro konání všech těchto disciplín. Olympiáda proběhla za účasti téměř všech rodičů. V létě postavili prázdninová dobrovolníci nové hřiště na košíkovou a volejbal. Oba tyto sporty si děti velmi rychle oblíbily. Košíkovou, která byla pro ně zcela novým sportem, hrály i o přestávkách a po vyučování.

Basketbalový tým v Mulbekhu (foto: archiv R. Havlíka)

Trénink skoku vysokého (foto: archiv R. Havlíka)

Zůstal jste v kontaktu s někým z místních?

Ano, s ředitelem školy a s učiteli si píšeme přes FB. Aktuální zprávou je, že koronavirus bohužel pronikl i do Mulbekhu, takže škola je do konce března uzavřená. Součástí podpory rozvoje školy je také každoroční příspěvek organizace na cestu místních učitelů do Čech. Tento rok v únoru nás navštívily moje 2 kolegyně ze školy. Dobrovolníci z Čech je postupně po dobu 3 týdnů hostili u sebe doma a ukázali jim skoro celou Českou republiku. Já jsem je vzal na výlet do Českého Krumlova a Českých Budějovic. V sobotu 15. února mi moje kolegyně Rigzin a Dolma pomohly uspořádat přednášku o Malém Tibetu u nás v nítovecké klubovně. V neděli nám doma připravily k obědu ladackou specialitu nazývanou momos.

Máte z vaší výpravy nějaký zajímavý zážitek? Nebo i víc?

Pobyt ve vysokohorské oblasti, kdy bydlíte a pracujete v nadmořské výšce 3500 m, je sám o sobě velkým zážitkem. Zúčastnil jsem se místních slavností a několika svateb, které jsou vždy svátkem celé vesnice. Tanec v tradičním tibetském oděvu s místními lidmi a místní gastronomické speciality byly velmi neobvyklými zážitky. Zajímavá byla i každodenní práce s dětmi. Jsou velmi uctivé, každý den několikrát pozdraví "Good morning, Sir" nebo "Good afternoon Madam". Do všech činností se vrhají velmi aktivně. Překvapilo mě, že jsem za celý svůj pobyt nezaznamenal žádné náznaky šikany nebo hrubého chování u dětí. Kromě učení ve škole mě moji místní kolegové a jejich přátelé vzali na několik treků do okolních hor, přespávali jsme u místních lidí,

Štafetový běh (foto: archiv R. Havlíka)

měl jsem tedy možnost poznat jejich velmi skromná obydlí a každodenní život. Na těchto cestách jsme navštěvovali i buddhistické kláštery, které jsou pro cestovatele otevřené a přátelské. V Malém Tibetu a později i v nížinné Indii, kde jsem po skončení výuky cestoval skoro tři týdny, jsem si několikrát vypůjčil motocykl, což je velmi populární dopravní prostředek v Indii. Jízdy na motorce v hustém a skoro neřízeném provozu ve větších městech je pro Evropana opravdu adrenalinový sport.

Plánujete ještě s nimi vyrazit? A doporučil byste někomu účastnit se takové "mise"?

V nejbližší době dobrovolnickou práci s Brontosauri neplánuji, protože kvůli této "misi" jsem odešel ze zaměstnání a nyní se do něj opět vracím. Jako turista bych se ale určitě do Ladakhu rád opět vrátil. Moc rád bych se setkal se svými kolegy ze školy a s dalšími přáteli. Prostředí v Malém Tibetu se mi během mého dobrovolnického působení velmi zalíbilo. Je zde spousta míst, která jsem vzhledem k práci ve škole neměl možnost navštívit. Každému, kdo má rád vysokohorské prostředí, které je jen velmi málo dotčené turistickým ruchem, bych tento výlet doporučil. Prázdninovou dobrovolnickou práci ve škole lze spojit s cestováním. Na stránkách brontosaurivhimalajich.cz lze najít i další zajímavé aktivity v této oblasti. Organizace pořádá kurzy meditace, buddhismu, tibetského léčitelství nebo tzv. Himálajskou výzvu, což je sportovně laděný pobyt s výstupy na vysoké hory, sjíždění řek apod. Každý, kdo se těchto akcí zúčastní, tím přispěje i k dalšímu rozvoji školy v Mulbekhu.

Pohledy do minulosti

Řečický pivovar

Autor: Aneta Chvojková (zdroje: Místopis Řečice Kardašovy III. od Jaromíra Hrubého, Historie zájezdních hostinců a hospod v Kardašově Řečici od Zdenky Maršíkové)

Budova řečického pivovaru byla vystavěna v roce 1753 za barona Jungwirtha na skalnatém návrší nad rybníkem Pichovským. Vařilo se v něm ročně asi 20 várek piva, celkem kolem 570 sudů, jež se prodávaly na panství. Pivo se hospodským vystavovalo z pivovaru po 10 zlatých rýnských za sud. Tento nový pivovar měl chmelnice na panském pozemku u rybníka Pichovského při cestě vedoucí od Mnichu. Ale pro chatrnou jakost chmele byla chmelnice roku 1780 zrušena. Sousedé řečičtí byli k panskému pivovaru povinni robotou, která spočívala v tom, že museli každý rok v panských lesích porazit 24 kmenů, vhodných na potrubí, jimiž se do pivovaru vedla voda z rybníka Velkého. V 70. letech 19. století byla v pivovaru vystavěna nová sladovna, vana a nové sklepy na zahradě před pivovarem a vrchnost – rodina Paarů – si pivovar převzala opět do vlastní správy, jelikož v určité

Pivovar J. J. knížete z Paarů na dobové pohlednici (foto: archiv A. Chvojkové)

Pivovar na dobové fotografii (archiv A. Chvojkové)

době předtím, jej pronajímala. Oficiální název pivovaru zněl „Knížecí pivovar“. V 90. letech 19. století se výroba piva značně vzmohla a řečické pivo úspěšně konkurovalo tomu z hraběcího pivovaru v Jindřichově Hradci.

V roce 1924 zdědil pivovar Alfons Paar, vnuk knížete Karla Paara. Na jeho pokyn hledal řečický velkostatek od roku 1925 nájemce pivovaru. Podle odhadu, který nechal Alfons Paar vypracovat v roce 1927, víme, že pivovar byl zřízen na var 45 hl piva. Nájemce však nenašli, a tak došlo k prodeji pivovaru Dr. Adolfu Schwarzenbergovi, knížeti z Hluboké, který vlastnil i třeboňský pivovar. Tímto skončila tradice pivovarnictví v Kardašově Řečici, která trvala téměř čtyři sta let. Z pivovaru se stal sklad třeboňského piva. V období druhé světové války byl pivovar vyvlastněn Němci a poté, po konci války, přešel do majetku státu. Od roku 1948 začala v budově bývalého pivovaru fungovat Jihočeská Fruta n. p., která se zabývala zpracováním ovoce na mošty a šťávy. Po sametové revoluci odkoupila objekt firma Fruko Schulz a sezónně jej využívala ke zpracování ovoce a k výrobě pálenek. V současné době je bývalý pivovar v soukromém vlastnictví a již se nevěnuje žádným z výše napsaných účelů.

Střípky z minulosti...

Autor: Aneta Chvojková (zdroj: archiv ŘZ)

Září 1976 - JZD Rozhled Kardašova Řečice

V Kardašově Řečici probíhaly žně velkým tempem. Za 19 dní sklídilo JZD Rozhled obiloviny z celkové plochy 1489 ha v souladu s vytýčenou zásadou – skončit žně za 14–18 dní – a zařadilo se tak i se splněním státního plánu jako druhé v okrese. JZD pak vypomáhalo se svými kombajny na Státním statku Znojmo - 86 ha a v JZD Horní Radouň - 120 ha. Letošní sklizeň je následkem dlouhotrvajících teplot a nedostatku vláhy v červnu a červenci nižší, z celkové plochy 1489 ha bylo docíleno průměrného výnosu 28 q.

Po celou dobu žní se granulovala sláma, k překlenutí nedostatku zelené objemné píce, aby mohl být udržen plánovaný stav skotu

a do 8. září bude sklizeň slámy skončena. Ocenění za rychlé provedení žní s minimálními ztrátami patří především kombajnérům, ale i těm, kteří práci dobře organizačně zajišťovali.

Nyní probíhá sklizeň otav a sušení píce na horkovzdušné sušárně a JZD se připravuje na sklizeň podzimní úrody a setí ozimů. Vědí dobře, že když se všude na polích sklídí úroda beze zbytku, máme jistotu, že zásobování obyvatelstva potravinami bude zajištěno.

Duben 1983 - Divadlo

Divadelní soubor J. K. Tyla při OB se zúčastnil s divadelní hrou Aloise Jiráska Lucerna meziokresní přehlídky amatérských divadelních souborů, která proběhla dne 6. února 1983 v sále kulturního domu v Nové Bystřici. V divácké

soutěži se náš soubor umístil na druhém místě. Přejeme všem ochotníkům hodně elánu do další práce.

Září 1983 - Výstava chovatelů

Základní organizace Českého svazu chovatelů Kardašova Řečice pořádá ve dnech 17. a 18. září 1983 od 8.00 do 17.00 hodin na hřišti za Sokolovnou Výstavu drobného hospodářského zvířectva, na které uvidíme plemena králíků, holubů, drůbeže, exotů a kožešinových zvířat. Vystavovat budou chovatelé nejen z našeho okresu a kraje, ale i z ostatních krajů republiky. Při této výstavě bude i samostatná expozice mladých chovatelů z našeho okresu.

Historické okénko

Z pamětí Lustigů II.

Autor: Jiří Sláma (úryvek z publikace „Věk Lustigů“), připravil Jan Frolík

Ze svatby sestry Marie 16. června 1874

Bylo to po 3. hodině ranní, když jsem probuzen byl ze spánku občerstvujícího. Ukončiv nudné obřady ranní, ubíral jsem se na poštu. Bylo pěkné jít v tu dobu, brzo ale vítr vzbudil více méně

nepříjemné pocity. Po nedlouhé jízdě octnul jsem se v rodišti. Byl jsem mile uvítán. Zároveň s poštou obdržela sestra pěkný obraz od strýce Trnky z Prahy malovaný a Gustav dostal od strýce Domečky rozkvetlé růže všech barev. Po nějaké chvíli šel jsem nahoru

k babičce uvítat Gustava, Emanuela a Theodora. V prvním pokoji setkal jsem se s babičkou, která se právě česala. Radostně ji pozdraviv, ubíral jsem se do velké ložnice, kde každý ještě si hověl. Povzbudiv je ku vstávání, sešel jsem pak dolů, kde se poznenáhlu

přípravy k tak slavnostnímu dni konaly. Irma hotovila všeliké okrasy a vůbec jeden každý byl činným. V kuchyni napomáhala matka paní Valešové, a Křížová (matka zemřelé služky Anastazie v našem domě). Později přibyla též slečna Aloisie Březinova k obsluze při toaletě a řízení tabule. Asi v deset hodin pochmurná nebesa počala se probírat. Téhož času vydali jsme se s Emanem a Theodorem na „cihelnu“ pro tetičku. Po cestě těšili jsme se větru, který nashromážděná mračna rozháněl. Přišedše do bytu tetiččina, zastihli jsem tuto zametající svůj pokojíček. Zde pak spojenými silami zasažovali jsme se o to, aby tetička hned s námi se odebrala, ale její nezkrotná vůle ustanovila až po obědě se dostaviti. Tak jsme se samotni vrátili. Doma obědval se zadělaný zajíc a šunka. Žaludky měly se strojiti pro skvělou hostinu večerní. Již před obědem šel jsem si prohlédnout připravenou tabuli, která lahůdkami všeho druhu oplývala. Po obědě pomýšlel jsem v duchu na ten královský oběd, který dle etikety o 5. hod. začít měl. Po 2. hodině odebrali jsme se do bytu babiččina. Z J. H. přijeli Šveigrů (Gusti, Hanni a Hanzi ve fraku a cylindru). Za nedlouho přijeli Vaňkovských ze Soběslavi. Děvčata se strojila v první polovici sálu pro dnešní den k tomu cíli uspořádané. Pak přijel Filip Domečka s tetou Toni a pí Fialovou z Tábora. Blížila se 4. hod. Hosté zdejší se scházeli. Alois byl pro ženicha a hosty z jeho strany, kteří as o 31/2 hodině v plném počtu se dostavili. Když se dostavil i purkmistr a městský tajemník (Březina), byli hosté vedeni do prvního pokoje nahoře, kdež matka dala před shromážděnými požehnání mateř-

ské dceři, což i matka ženichova opakovala. Předtím rozdány byly na stříbrném tácu myrty všem pozvaným. Po skončeném tom obřadu chystal se průvod do kostela v násl. pořádku:

Gustav s nevěstou – ženich s Irmou – Hanzi s Gusti Švaigrů – Alois s Johannou – Eman s Kačenkou Nováků. Pan Viškovský s matkou, pan Domečka s pí Fialovou. Nyní následovali ostatní hosté – jako pí Viškovská, tetička Viškovská, teta Tony, pí Nováková, pí Mašková (sestra pí Novákové), pan Hejda s paní, p. Hazuka co purkmistr, p. Březina, p. Nekuť a bratři Novákové (František, adjunkt v Cikaru, Jan, zámečník v Kalné), pan Vališ, Vondráček, rolník z Pleší. Nevěsta měla bílé atlasové, Hanny bílé, Gusty růžové atlasové, Hanny bílé, Kačenka modré. Tabule se též zúčastnili pan děkan a kaplan, pro které jsme po skončeném obřadě v kostele s Emanem došli. Babička do kostela nešla. Při tabuli posluhoval Trepka, lokaj ze zámku, sl. Březinova a Václav (kočí ze Soběslavi). Třeboňského ležáku vyšlo vědro. Ku konci tabule byla trabuka britanica a Havanna k dispozici a dobrý prostředek k lepšímu trávení. Jídelní lístek byl asi tento:

- 1) Herštl zastupoval polévku a v kovových šálkách se roznášel
- 2) studený ouhoř
- 3) tučná husí pečeně
- 4) kapouni
- 5) smažená kuřata
- 6) zvěřina (dančí)
- 7) teletina
- 8) šunka

Celkem byla jídla znamenitě připravená. Ku každému sledovaly velmi malebné compoty se zavařovaného ovoce všeho druhu. Sklenice pивní byly mezi tabulí vždy

čerstvou zásobou doplňovány. Obsluha byla dobrá. Co desert pilo se víno a jedly se cukrovinky velmi statečně. Theodor přebíral trochu vína a šel už o 11. hod. spat. Po skončené tabuli hrál Švaiger s Hanny ve čtyry ruce na piano „Prinzessin von Trapezunt“ a „Čechů sen“. Pak předčítaly se telegramy, jichž Novák asi 7 hlavně z Jevíčka obdržel. Hosté se počali rozcházeti.

Má 84letá babička činila dnes také výjimku, ačkoli chodila již k 8. hodině večerní spáti. Zdržela se dnes před 10 hod. My jsme se odebrali teprve k 1. hod. na lůžko. Já nespál dobře. Slyšel jsem až 1/2 2 ještě bít. Tu jakoby nenadálý chrapot byl jaksi neobyčejný, však domníval jsem se, že babička má hluboký spánek, a proto jsem dlouho váhal, co mám počít. Jakýsi tajný strach mě pojal. Tu počala babička mluvit a Gustav spěchal k ní. „Dej mi výše pod hlavu. Ještě výše.“ byla její poslední slova a skonala. Čestný život – krásná smrt. Bylo to usnutí! Po svatbě pohřeb.

(Jiří Sláma: Sestra autora rukopisných záznamů Karla Lustiga Marie, provdaná Nováková, byla první ženou s poštovními zkouškami v celém tehdejší Rakousku – příspěvek Řečice k ženské emancipaci! Později, již za československého státu měl z rodu Lustigů významné postavení u pošty Alois ml., který zastával funkci vrchního tajemníka na ministerstvu pošt a později byl ředitelem poštovního muzea v Praze, pro něž mj. připravil stálou expozici.)

Benátská noc 11. 07. 2020 Nítovice

Již páté setkání v Nítovicích. Bohatý program pro malé i velké, občerstvení všeho druhu, živá hudba k tanci i poslechu.

Občané Nítovic se na vás těší.

Inzerce

Provedeme těžbu dřeva, příblížení a odvoz dřeva

- ▶ vytěženou hmotu vyplatíme v hotovosti před odvozem
- ▶ výkup lesních pozemků a hotové kulatiny

Volejte: 774 532 901, 384 396 311, 608 902 420

PRODEJ KUŘIC

2020

FIRMA

NOVÁK

RADOMYŠL

Kardašova Řečice – 14.30 hod.
U rychlého občerstvení - náměstí
DNE: 6.3 / 3.4 / 1.5 / 29.5 / 26.6 /
24.7 / 21.8 / 18.9 / 16.10 / 13.11

červené, černé kropenaté, modré,
žíhané, bílé - stáří 20 týdnů
cena 180 Kč/ks

tel.- 602 115 750
www.drubez-novak.cz

BERÁNEK

BENAP s.r.o.

v zastřešené hale

Jindřichův Hradec

NEJLEVNĚJŠÍ UHLÍ JARO 2020

Hnědé:

Bílina (Ledvice) / Most

kostka, ořech I., ořech II.

Černé:

kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé:

Rekord 4" 10 - 11 cm

Union 3" 7 - 8 cm

Rekord 2" 5 - 6 cm

Denně prodej a objednávky:

J. Hradec, Jarošovská 1339/II

Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Brikety dřevěné:

balení 25 kg

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288

777 321 288

www.uhliberanek.cz

**SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM**

JHComp

více na
www.jhcomp.cz

Internet Digitální TV

60+ programů
až **1000** Mbps

- On-line sledování
- Zpětné přehrávání
- Nahrávání programů
- Rozšířené balíčky programů
- Podpora Androidu a AppleTV

JARNÍ VÝPRODEJ

Začínáme v dubnu!

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější, čerstvá*
MULCOVACÍ KURA

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

EKOPALIVO
ČISTÉ TEPLLO PRO VÁŠ DOMOV

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: + 420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

CESTOMEJDAN

19.6. – 20.6. 2020

- DRAHOV u Veselí nad Lužnicí
(Hospoda)

Víkendové povídání známých i méně známých cestovatelů o jejich výpravách za dobrodružstvím, kde budete moci slyšet poutavé vyprávění o jejich cestách po celém světě.

Pátek 19.6.

18:00 - Asijský Kakaíčko

Putování hobbyfotografa po Asii, Africe, Austrálii a Tasmánii

19:30 - Offroadem po Bosenských šotolinách

Jak to vypadá v bývalé Jugoslávii? Jsou tam ještě patrné stopy války? Jak tam žijí lidé dnes?

21:00 - Na motorkách po stopách Dakaru

Vydáme se do Afriky na terénních motorkách a uvidíme, jak to v Africe opravdu vypadá

22:00 - Závodní TATROU 815 po dálkových rallye

Svezeme se závodní Tatrovkou 815 na dálkových rallye v Africe, Rusku a dalších zemích
Svoboda Team TATRA

Sobota 20.6.

17:00 - Mongolsko Patrolem

Vyrazíme autem do Mongolska, zastavíme u Bajkalu a uvidíme tajemnou poušť Gobi

19:00 - Jawou 350 kolem světa

Objedeme celý svět na Jawě 350, bez GPS, 50 000 km a sám . Novinář Pavel Suchý

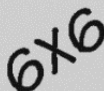
21:30 - Škoda 100 na cestách

Nasedneme do veterána Škoda 100 a vyrazíme přes Írán do Asie vstříc dobrodružství. Dan a Jana Urbanovi

Vstupné - Celý víkend 200 Kč, Pátek - 100 Kč, Sobota - 150 Kč

V SOBOTU OD 13:00

PREZENTACE VOZU BUREKO

**Prineste si vlastní motorový olej a
nechte si otestovat jeho kvalitu
společnosti METABOND**

A

více info na:

DOMOV NA KOLECH

FACEBOOK - CESTOMEJDAN

Město Kardašova Řečice vyhlašuje

SOUTĚŽ O NEJHEZČÍ LETNÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU ROKU 2020

Podmínky soutěže:

- Předmětem soutěže je květinová výzdoba oken, balkónů, lodžii nebo teras bytů či předzahrádek domů **viditelných z veřejných ploch** města **Kardašova Řečice**.
- Květinová výzdoba se hodnotí ve čtyřech kategoriích – viz tabulka níže.
- Hodnotící kritéria: celkový vzhled (*estetický dojem*), *originalita řešení*, *kvetení rostlin*, *barevná kombinace*, *přínos pro okolí*.
- Přihlásit se mohou občané města Kardašova Řečice (včetně místních částí) s výjimkou zahrádkářských kolonií a chatových oblastí.
- Květinovou výzdobu bude v průběhu letní sezóny hodnotit porota a výherci jednotlivých kategorií se mohou těšit na pěkné ceny!
- Oznámení výherců proběhne písemně dopisem a zveřejněním na webu města do konce září 2020.

Přihláška:

- Přihláška musí obsahovat **jméno a příjmení, adresu, kontaktní údaje** (telefon nebo email) a **kategorii**, které se chcete zúčastnit (viz tabulka níže).
- Pokud přihlašujete někoho jiného než sebe, uveďte rovněž vaše kontaktní údaje.
- Přílohou přihlášky může být barevná fotografie výzdoby opatřená na rubové straně jménem a příjmením soutěžícího a datem pořízení fotografie.
- Přihláška musí obsahovat **adresu a popis výzdoby** (ulice a číslo domu, u bytových domů poschodí, druh a barvu vysázených květin nebo pnoucích dřevin aj., orientace k ulicím nebo významným bodům v okolí).
- Přihláška musí být doručena buď **elektronicky** na e-mail: **rozkvetla.recice@seznam.cz**, v **písemné podobě** prostřednictvím pošty nebo **osobně** podáním do podatelny Městského úřadu na adrese: **náměstí Jaromíra Hrubého 64, Kard. Řečice 378 21**.
- Přihlášky posílejte v průběhu léta, nejpozději však do: **31. 08. 2020**
- Přihlášením do soutěže *souhlasíte se zpracováním vašich osobních údajů*, které budou využity pouze pro účely této soutěže!)
- Případné dotazy můžete pokládat na e-mail **rozkvetla.recice@seznam.cz** nebo telefonicky na podatelnu městského úřadu (384 383 031).

Kategorie:

1. Truhlíky v Kardašově Řečici
2. Předzahrádky v Kardašově Řečici
3. Truhlíky v Nítovicích
4. Předzahrádky v Nítovicích
5. Truhlíky v Mnichu
6. Předzahrádky v Mnichu

FANS Kardaška u rybníka Velkého a OP Slavia Kardašova Řečice ve slávistickém muzeu v Praze (foto: J. Bursík a M. Měšteková)

Výlet do České televize a na Letiště V. Havla (foto: K. Sláma)

Aerobic Team Kardaška (foto: J. Müllerová)

Mezinárodní den žen v kulturním domě a vpravo přednáška V. Buriana – Toulky Makedonií a severním Řeckem (6. 2.) (foto: N. Semerád)

Oslava MDŽ v kulturním domě 7. 3. (vlevo) a Vánoční trhy na náměstí Jaromíra Hrubého 21. 12. 2019 (vpravo) (foto: N. Semerád)

Masopustní průvod prošel naším městem 15. 2. (foto: N. Semerád)

Masopust v Řečici (vlevo) a kroužek šikulek na Vánočních trzích (vpravo) (foto: N. Semerád)

Zimní pohled na Kardašovu Řečici (foto: N. Semerád)